

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. vasario 3 d. *

Byloje T-139/01

Comafrica SpA, įsteigta Genujoje (Italija),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., įsteigta Hamburge (Vokietija),

atstovaujamos *solicitor* B. O'Connor ir *barrister* P. Bastos-Martin,

ieškovės,

palaikomos

Simba SpA, įsteigtos Milane (Italija), atstovaujamos advokatų S. Carbone ir F. Munari,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama iš pradžių L. Visaggio, M. Niejahr, K. Fitch, vėliau – L. Visaggio ir K. Fitch, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos iš pradžių R. Silva de Lapuerta, vėliau – L. Fraguas Gadea, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo, pirma, panaikinti 2001 m. gegužės 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 896/2001, nustatantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 taikymo išsamias taisykles dėl bananų importo į Bendriją tvarkos (OL L 126, p. 6) ir 2001 m. birželio 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1121/2001, nustatantį koregavimo koeficientus, taikytinus kiekvieno tradicinio operatoriaus referenciniam kiekiui pagal bananų importo tarifų kvotas (OL L 153, p. 12), ir, antra, atlyginti Reglamento Nr. 896/2001 bei Reglamento Nr. 1121/2001 priėmimu ieškovėms tariamai padarytą žalą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2003 m. lapkričio 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ Bendras bananų rinkos organizavimas buvo nustatytas 1993 m. vasario 13 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 404/93 dėl bendro bananų rinkos organizavimo (OL L 47, p. 1). Šiuo reglamentu nuo 1993 m. liepos 1 d. įvesta bendra importo sistema, pakeičianti anksčiau galiojusias skirtingas nacionalines sistemas.

- 2 Reglamento Nr. 404/93 IV dalis, apimanti 15–20 straipsnius, skirta prekybai su trečiosiomis šalimis.

- 3 Ekvadoro Respublikai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms pradėjus procedūras prieš Bendriją pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) ginčų sprendimo sistemą, Taryba 2001 m. sausio 29 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 216/2001, iš dalies keičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 404/93 (OL L 31, p. 2).

- 4 Reglamento Nr. 216/2001 1 straipsniu buvo pakeisti Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto 1998 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1637/98 (OL L 210, 28), 16–20 straipsniai. Pagal Reglamento Nr. 216/2001 2 straipsnio antrąją pastraipą ir 2001 m. vasario 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 395/2001, nustatančio tam tikrus referencinius kiekius ir individualias ribas dėl bananų importo į Bendriją licencijų išdavimo pagal tarifines kvotas arba tradicinių AKR bananų kiekį 2001 m. antram ketvirčiui, 1 straipsnį, Reglamento Nr. 216/2001 1 straipsnis yra taikomas nuo 2001 m. liepos 1 dienos.

- 5 Pagal Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001, 17 straipsnio pirmąją pastraipą „būtiniais atvejais importuojant bananus į Bendriją reikalaujama pateikti importo licenciją, kurią valstybės narės išduoda bet kuriai suinteresuotajai šaliai, neatsižvelgdamos į jos įsisteigimo vietą Bendrijoje ir nepažeisdamos konkrečių nuostatų dėl 18 ir 19 straipsnių taikymo“.

- 6 Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001, 18 straipsnis nustatė:

„1. Kiekvienais metais nuo sausio 1 d. atidaromos šios tarifinės kvotos:

- a) 2 200 000 tonų grynojo svorio tarifinė kvota, vadinama „kvota A“;
- b) 353 000 tonų grynojo svorio papildoma tarifinė kvota, vadinama „kvota B“;
- c) 850 000 tonų grynojo svorio autonominė tarifinė kvota, vadinama „kvota C“.

Šios tarifinės kvotos skiriamos visose trečiosiose šalyse išaugintų produktų importui.

Komisija, susitarusi su (PPO) susitariančiosiomis šalimis, ypač suinteresuotomis bananų tiekimu, gali paskirstyti kvotas „A“ ir „B“ tarp šalių tiekėjų.

2. Už toną įvežamų bananų pagal tarifines kvotas „A“ ir „B“ mokamas 75 eurų muitas.

3. Už toną įvežamų bananų pagal tarifinę kvotą „C“ mokamas 300 eurų muitas.

<...>

4. 300 eurų tarifinė lengvata taikoma AKR šalyse išaugintų bananų importui neviršijant tarifinių kvotų ir jas viršijant.

<...>“

7 Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001, 19 straipsnis nustato:

„1. Tarifinės kvotos gali būti valdomos naudojantis metodu, kuriuo atsižvelgiama į tradicinius prekybos srautus („tradiciniai ir nauji“), ir (arba) kitais metodais.

2. Taikant pasirinktą metodą, tinkamai atsižvelgiama į būtinybę išlaikyti pasiūlos pusiausvyrą Bendrijos rinkoje“.

- 8 Pagal to paties iš dalies pakeisto reglamento 20 straipsnio a punktą Komisija 27 straipsnyje nustatyta tvarka turi teisę priimti „tarifinių kvotų valdymo taisykles, nurodytas 18 straipsnyje“.
- 9 Šios valdymo taisyklės yra įtvirtintos 2001 m. gegužės 7 d. Komisijos reglamentu (EB), nustatančiu Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 taikymo išsamias taisykles dėl bananų importo į Bendriją tvarkos (OL L 126, p. 6, toliau – 2001 m. tvarka). Pagal jo 32 straipsnį Reglamentas Nr. 896/2001 įsigalioja paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną, t. y. 2001 m. gegužės 9 d., tačiau jis buvo pradėtas taikyti tik nuo 2001 m. liepos 1 dienos.
- 10 Reglamentu Nr. 896/2001 nustatytos taisyklės pakeičia tas, kurios iš pradžių buvo įtvirtintos 1993 m. birželio 10 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1442/93, nustatančiu išsamias bananų importo į Bendriją priemonių taikymo taisykles (OL L 142, p. 6, toliau – 1993 m. tvarka), priimtu pagal Reglamentą Nr. 404/93, galiojantį iki 1998 m. gruodžio 31 dienos. 1993 m. tvarka buvo pakeista 1998 m. spalio 28 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2362/98, nustatančiu išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 dėl bananų importo į Bendriją įgyvendinimo taisykles (OL L 293, p. 32, toliau – 1999 m. tvarka), įsigaliojusiu nuo 1999 m. sausio 1 d., nustatyta tvarka.
- 11 Remiantis 1993 m. tvarka, importo licencijos buvo išduodamos trijų kategorijų (A, B ir C) veiklos vykdytojams. A ir B kategorijos dar buvo suskirstytos pagal tris skirtingas veiklos vykdytojų vykdomas veiklos rūšis, t. y. žalių bananų pirkimas ar pirminis importas (veiklos rūšis „a“), savininkų vykdomas žalių bananų tiekimas bei išleidimas į laisvą apyvartą arba antrinis importas (veiklos rūšis „b“) ir savininkų vykdomas žalių bananų nokinimas ir jų pateikimas į rinką (veiklos rūšis „c“) (žr. Reglamento Nr. 1442/93 3 straipsnio 1 dalį). Šis suskirstymas buvo nustatytas tik A

ir B kategorijų subjektų atžvilgiu, atsižvelgiant į trejus metus, ankstesnius už tuos metus, kuriems atidaryta tarifinė kvota (žr. Reglamento Nr. 1442/93 4 straipsnio 1 dalį).

- 12 Šią suskirstymo sistemą panaikino 1999 m. tvarka, kuri iš esmės buvo grindžiama skirtumu tarp „tradicinių veiklos vykdytojų“ ir „naujokų“ (žr. Reglamento Nr. 2362/98 2 straipsnį). Remiantis šia tvarka, kiekvienas tradicinis veiklos vykdytojas kiekvieniems metams gauna vieną referencinį kiekį, pagrįstą referencinio laikotarpio metu faktiškai importuotų bananų kiekiais. Pagal Reglamento Nr. 2362/98 4 straipsnio 2 dalį 1999 metais vykdytam importui referencinis laikotarpis nustatomas atsižvelgiant į 1994, 1995 ir 1996 metus.

- 13 2001 m. tvarka nustatė naują importo licencijų paskirstymo sistemą, iš esmės grindžiamą skirtumu tarp „tradicinių veiklos vykdytojų“ ir „netradicinių veiklos vykdytojų“, pirmuosius dar skirstant į „tradicinius A ir B veiklos vykdytojus“ ir „tradicinius C veiklos vykdytojus“.

- 14 Be to, Reglamento Nr. 896/2001 pirminės redakcijos 2 straipsnyje nustatyta, kad 83 % Reglamento Nr. 404/93 18 straipsnio 1 dalyje numatytų tarifinių kvotų yra skiriama „3 straipsnio 1 dalyje apibrėžtiems tradiciniams veiklos vykdytojams“, o likę 17 % – „6 straipsnyje apibrėžtiems netradiciniams veiklos vykdytojams“.

- 15 Reglamento Nr. 896/2001 II antraštinė dalis, apimanti 3–21 straipsnius, yra skirta „tarifinių kvotų valdymui“.

16 Pirminės šio reglamento redakcijos 3–5 straipsniuose buvo nustatyta:

„3 straipsnis

Šiame reglamente:

- 1) „tradiciniai veiklos vykdytojai“ – tai ekonominiai tarpininkai, fiziniai asmenys arba juridinio asmens statusą turintys dariniai, pavieniai atstovai arba grupės, įsikūrę Bendrijoje tam laikotarpiui, kuriam jiems yra nustatyti referenciniai kiekiai, savo sąskaita iš gamintojų įsigiję minimalų trečiųjų šalių bananų kiekį, o atitinkamais atvejais ir auginantys juos, siunčiantys į Bendriją ir joje parduodantys.

Ankstesnėje pastraipoje apibūdintos operacijos toliau vadinamos „pirminiu importu“;

<...>

- 2) „tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai“ – tai tradiciniai veiklos vykdytojai, kurie įvykdė „trečiųjų šalių bananų“ ir (arba) „netradicinių AKR bananų“, kaip jie apibūdinti Reglamento (Nr. 404/93) 16 straipsnyje su pakeitimais, padarytais Reglamentu <...> Nr. 1637/98 <...>, minimalų pirminį importą;

- 3) „tradiciniai C veiklos vykdytojai“ – tai tradiciniai veiklos vykdytojai, kurie įvykdė „tradicinių AKR bananų“, kaip jie apibūdinti anksčiau minėtame 16 straipsnyje su pakeitimais, padarytais Reglamentu <...> Nr. 1637/98, minimalų pirminį importą.

4 straipsnis

1. Kiekvienam tradiciniam A ir B veiklos vykdytojui, raštišką paraišką pateikusiam ne vėliau kaip 2001 m. gegužės 11 d., referencinis kiekis nustatomas remiantis trečiųjų šalių bananų ir (arba) netradicinių AKR bananų 1994, 1995 ir 1996 metų pirminio importo vidurkiu, į kurį buvo atsižvelgta pagal Reglamento <...> Nr. 404/93 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, 1998 m. taikytinas to straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai veiklos vykdytojų kategorijai, trečiųjų šalių bananams ir netradiciniams AKR bananams skirstant 1998 m. tarifines kvotas.

2. Kiekvienam, ne vėliau kaip 2001 m. gegužės 11 d. raštišką paraišką pateikusiam tradiciniam C importuotojui, referencinis kiekis nustatomas remiantis tradicinių AKR bananų ir (arba) netradicinių AKR bananų 1994, 1995 ir 1996 metų pirminio importo vidurkiu, kuris kaip AKR bananų tradicinis kiekis buvo perkeltas į 1998 metus.

3. Veiklos vykdytojai, atsiradę susijungus tradiciniams veiklos vykdytojams ir pagal šį reglamentą kiekvienas atskirai turintis nuosavas teises, perima buvusių veiklos vykdytojų teises.

5 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2001 m. gegužės 15 d. praneša Komisijai apie 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų referencinių kiekių sumą.

2. Komisija, pasinaudodama 1 dalyje minima informacija ir atsižvelgdama į bendrus pagal A, B ir C tarifines kvotas turimus kiekius, nustato vienodą kiekvieno veiklos vykdytojo referenciniam kiekiui taikytiną koeficientą.

3. Taikydamos 2 dalį, kompetentingos institucijos ne vėliau kaip iki 2001 m. birželio 7 d. kiekvienam veiklos vykdytojui praneša apie jo referencinį kiekį, pakoreguotą taikant pritaikymo koeficientą.

<...>“

17 Reglamento Nr. 896/2001 6–12 straipsniai yra skirti netradiciniams veiklos vykdytojams.

18 Importo licencijų išdavimo taisyklės yra patikslintos šio reglamento 13–21 straipsniuose.

19 Pagal minėto reglamento 13 straipsnio 1 dalį „Reglamento <...> Nr. 404/93 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytų tarifinių A ir B kvotų kiekiai sudedami“ ir „A ir B kvotoms iš karto nagrinėjamos visos paraiškos“. To paties reglamento 13 straipsnio 2 dalis nurodo, kad tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai paraiškas licencijoms gauti gali pateikti tik A ir B tarifinei kvotai, o tradiciniai C veiklos vykdytojai paraiškas licencijoms gauti gali pateikti tik C tarifinei kvotai. Joje taip pat nurodyta, kad šie tradiciniai veiklos vykdytojai „gali pateikti paraiškas licencijai gauti pagal kitą tarifinę kvotą, jei tai kvotai jie yra įsiregistravę kaip netradiciniai veiklos vykdytojai“.

20 Pagal Reglamento Nr. 896/2001 15 straipsnio 1 dalį:

„Kiekvieną ketvirtį paraiškos importo licencijoms gauti pateikiamos šio reglamento priede išvardytoms valstybių narių kompetentingoms institucijoms per mėnesio, po kurio prasideda ketvirtis, kuriam bus išduotos licencijos, pirmąsias septynias dienas.

Paraiškas importo licencijoms gauti tradiciniai veiklos vykdytojai pateikia referencinį kiekį nustačiusios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o netradiciniai – valstybės narės, kurioje jie yra įsiregistravę, kompetentingoms institucijoms“.

21 Pagal Reglamento Nr. 896/2001 16 straipsnį „pasibaigus paraiškų pateikimo laikotarpiui, kompetentingos institucijos per dvi darbo dienas perduoda Komisijai informaciją apie paraiškose licencijoms gauti nurodytus kiekius“, prašomus kiekius pagal A, B ir pagal C tarifines kvotas suskirstydamos tradiciniams ir netradiciniams veiklos vykdytojams.

- 22 Vienintelis Reglamento Nr. 896/2001 III antraštinės dalies 22 straipsnis reglamentuoja importą netaikant tarifinių kvotų.
- 23 Reglamento Nr. 286/20001 V antraštinė dalis, apimanti 28–30 straipsnius, numato tam tikras „pereinamojo laikotarpio nuostatas“.
- 24 Pagal šio reglamento 28 straipsnio 1 dalį 2001 m. antrajam pusmečiui turimi kiekiai A ir B tarifinėms kvotoms yra 1 137 159 tonos. To paties reglamento 28 straipsnio 2 dalis tam pačiam pusmečiui nustato, kad „pagal 4 straipsnį kiekvienam tradiciniam veiklos vykdytojui nustatytas referencinis kiekis, pritaikius 5 straipsnio 2 dalį, dauginamas iš koeficiento 0,4454 (tradiciniams A ir B veiklos vykdytojams) ir koeficiento 0,5992 (tradiciniams C veiklos vykdytojams)“.
- 25 Reglamento Nr. 896/2001 3 ir 4 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

„3) Reglamento <...> Nr. 404/93 19 straipsnyje yra numatyta, kad tarifinės kvotos gali būti paskirstomos remiantis tradiciniais prekybos srautais („tradiciniai veiklos vykdytojai ir naujokai“) pagrįstu metodu ir (arba) kitais. Norint nuo 2001 m. antrojo pusmečio įgyvendinti naują tvarką, tarifines kvotas patartina taikyti tradiciniams veiklos vykdytojams, įsipareigojusiems referenciniu laikotarpiu savarankiškai pirkti iš trečiųjų šalių gamintojų šviežius produktus arba jų produkciją, išsiųsti juos į Bendrijos muitų teritoriją ir joje iškrauti. Šiame reglamente ši veikla vadinama „pirminiu importu“;

4) reikėtų nustatyti vieną tradicinių veiklos vykdytojų apibrėžimą visoms tarifinėms kvotoms, o jų referenciniai kiekiai turėtų būti nustatomi pagal tas pačias taisykles, bet atskirai pagal tai, ar šie veiklos vykdytojai referenciniu laikotarpiu pateikia Bendrijos rinkai bananus iš trečiųjų šalių, kurios nėra Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (toliau – AKR) valstybės, ir netradicinį importą iš AKR valstybių, ar tradicinius AKR valstybių bananus, kaip apibrėžta Reglamento <...> Nr. 404/93 16 straipsnyje pateiktuose apibrėžimuose, taikytinuose prieš tai, kai Reglamentu <...> Nr. 216/2001 buvo padarytas pakeitimas“.

- 26 Reglamento Nr. 896/2001 5 konstatuojamoji dalis pagrindžia 1994 m., 1995 m. ir 1996 m. pasirinkimą „referenciniais laikotarpiais“ taip:

„referencinis laikotarpis, taikytinas apibrėžiant veiklos vykdytojų kategorijas ir tradiciniams veiklos vykdytojams nustatant referencinius kiekius, turėtų būti treji metai: nuo 1994 m. iki 1996 m. 1994 m.–1996 m. – tai paskutinis laikotarpis, kurio Komisijos turimi pirminio importo duomenys yra pakankamai patikimi. Be to, šio laikotarpio taikymas dar gali padėti išspręsti jau keletą metų su Bendrijos prekybos partneriais užsitęsusių ginčą. Atsižvelgiant į 1998 m. pradėtų taikyti kvotų paskirstymo tikslais surinktus turimus duomenis, tradiciniams veiklos vykdytojams nebūtina registruotis“.

- 27 Valstybių narių nacionalinėms kompetentingoms valdžios institucijoms pranešus Komisijai apie visus referencinius kiekius, nurodytus tradicinių veiklos vykdytojų paraiškose, pateiktose pagal Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnį, Komisija 2001 m. birželio 7 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1121/2001, nustatantį koregavimo koeficientus, taikytinus kiekvieno tradicinio veiklos vykdytojo referenciniam kiekiui pagal bananų importo tarifų kvotas (OL L 153, p. 12). Kadangi tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referencinių kiekių suma siekė 1 964 154 tonų (žr. Reglamento Nr. 1121/2001 antrą konstatuojamąją dalį), Komisija pagal Reglamento

Nr. 1121/2001 1 straipsnio 1 dalį kiekvienam tradiciniam A ir B veiklos vykdytojui nustatė Reglamento Nr. 896/2000 5 straipsnio 2 dalyje numatytą koregavimo koeficientą „1,07883“. Kiekvienam tradiciniam C veiklos vykdytojui ji nustatė koregavimo koeficientą „0,97286“.

- 28 Reglamento Nr. 1121/2001 1 straipsnio 1 dalis nustato, kad „2001 m. antrąjį pusmetį pagal Reglamento <...> Nr. 896/2001 4 straipsnį kiekvienam tradiciniam veiklos vykdytojui nustatytas referencinis kiekis, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, koreguojamas taikant koeficientą, nustatytą (šio reglamento) 28 straipsnio 2 dalyje“.

Bylos aplinkybės

- 29 2000 m. spalio 4 d. Komisija pateikė Tarybai pranešimą dėl taisyklės „pirmas atvykęs, pirmas aptarnaujamas“ taikymo Bendrijos bananų tvarkai ir dėl vieningos tarifų sistemos poveikio (KOM(2000), 621 galutinis), kuriame ji rekomenduoja bananų importui iš trečiųjų šalių nustatyti atvirą licencijų išdavimo sistemą. 2000 m. spalio 9 d. išnagrinėjusi šį pasiūlymą Taryba visų pirma jį pripažino galinčiu būti „pagrindu reglamentui dėl ginčų sprendimų tvarkos sektoriuje, kuris galėtų ir padėtų <...> rasti greitą išeičių“. Taryba „kompetentingoms instancijoms“ pasiūlė „išnagrinėti techninius šio pranešimo aspektus, ypač atsižvelgiant į tam tikrų delegacijų išreikštą susirūpinimą“, ir pasiūlė Parlamentui pateikti savo nuomonę dėl Komisijos pasiūlymo“ (pranešimas spaudai 12012/00 dėl Tarybos 2 294-osios sesijos, p. 12 ir 13).

- 30 Kol atitinkamos kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos ir Bananų vadybos komiteto nariai nagrinėjo techninius šio pranešimo aspektus, Komisija pradėjo derybas su Jungtinių Amerikos Valstijų atstovais prekybos klausimais, siekdama išspręsti tarp šios šalies ir Europos Bendrijos užsitęsusį ginčą dėl bendro bananų rinkos organizavimo.
- 31 Netrukus po to, kai Taryba priėmė Reglamentą Nr. 216/2001, Komisija 2001 m. vasario 7 d. įteikė Parlamentui pranešimą, pavadintą „Specialios paramos sąlygos tradiciniams AKR bananų tiekėjams (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 856/1999) – 2000 m. dvimetė Komisijos ataskaita“ (KOM(2001) 67 galutinis). Antraštinės dalies „Bendrijos tvarkos keitimas dėl PPO sprendimų“ 4 punkte Komisija nurodo:

„Po ilgų diskusijų su suinteresuotomis šalimis, Komisija 1999 m. lapkričio mėn. pateikė Tarybai pasiūlymą dėl Reglamento Nr. 404/93 pakeitimo. Šiame pasiūlyme buvo numatytas pereinamosios tarifinių kvotų (trijų) sistemos įvedimas prieš vėliausiai 2006 m. nustatant vieningą tarifų sistemą. Diskusijų su trečiosiomis šalimis metu paaiškėjo, jog prioritetinė užduotis buvo tarifinių kvotų valdymo sistema, pagal kurią licencijos išduodamos atsižvelgiant į tradicinę prekybą ir istorines nuorodas.

Po intensyvių mėnesio diskusijų pasirodė, kad būtų sudėtinga įvesti tarifinių kvotų sistemą, pagal kurią licencijų išdavimas būtų grindžiamas istoriniais rezultatais arba konkursu, ir kad diskusijos dėl istorinių referencinių laikotarpių atsidūrė aklavietėje. Todėl liepos mėn. pranešime Komisija Tarybai pasiūlė, jog kvotų valdymo metodo nagrinėjimą ji apibendrintų pagal taisyklę „pirmas atvykęs, pirmas aptarnaujamas“.

Tarybai sutikus, Komisija, pati įvertinusi taisyklę „pirmas atvykęs, pirmas aptarnaujamas“, 2000 m. spalio mėn. pateikė Tarybai naują pranešimą, nurodydama, kad šią taisyklę ji laiko įgyvendinamu pasirinkimu.

<...>

Šį pranešimą išnagrinėjo 2000 m. spalio 9 d. Liuksemburge susirinkusi Bendrųjų reikalų Taryba. Europos Parlamentui pateikus savo nuomonę Taryba turėjo pateikti oficialią poziciją. Spalio mėn. 9–12 d. Briuselyje vykusioje sesijoje Jungtinė parlamentinė asamblėja priėmė rezoliuciją dėl Europos Sąjungos tvarkos bananų sektoriuje reformos.“

- 32 2001 m. balandžio 11 d. Komisija ir Jungtinės Amerikos Valstijos sudarė „susitarimo dėl bananų memorandumą“ (toliau – JAV–ES susitarimo memorandumas).
- 33 JAV–ES susitarimo memorandume numatyta, kad vėliausiai iki 2006 m. sausio 1 d. Komisija bananų importui nustatys „vien tarifais pagrįstą tvarką“. Jame nurodyta, jog „pereinamuoju laikotarpiu“ Bendrija taikys importo tvarką, pagrįstą „ankstesnėmis licencijomis“, ir dėl šio tikslo numatomos dvi pereinamosios stadijos.
- 34 Nuo 2001 m. liepos 1 d. įsigaliosiančios pirmosios stadijos metu Bendrija turi nustatyti konsoliduotą 2 200 000 tonų dydžio tarifinę kvotą („kvota A“) ir autonominę 353 000 tonų dydžio tarifinę kvotą („kvota B“). Šios tarifinės kvotos yra valdomos kaip viena kvota, kurios bendras dydis 2 553 000 tonų. Pagal A ir B kvotas importuojamiems bananams taikomas muitas, kuris negali viršyti 75 eurų už toną. Bendrija taip pat turi nustatyti konsoliduotą 850 000 tonų dydžio tarifinę kvotą C. Tarifinė kvota A ir B iki 83% yra skiriama tradiciniams veiklos vykdytojams

atsižvelgiant į kiekvieno „tradicinio“ veiklos vykdytojo, kuriam taikomos kvotos A ir B, „galutinio metinio vidurkio referencinį dydį („referencinis dydis“) 1994–1996 (laikotarpiu)“. Tradiciniai veiklos vykdytojai, kuriems taikomos kvotos, yra „apibrėžiami pagal licencijas A kategorijos „a“ veiklos rūšiai, išduotas remiantis Reglamento Nr. 404/93 19 straipsnio 1 dalies a punktu ir Reglamento Nr. 1442/93 3 straipsnio 1 dalies a punktu“. Tačiau „importuotojai neturi pateikti naujų įrodymų“. Nuo tarifinės kvotos A ir B likę 17 % turi būti paskirstomi naujai veiklos vykdytojų, apibrėžiamų kaip „netradiciniai“, kategorijai. Šis susitarimo memorandumas draudžia kvotos C licencijų naudojimą, siekiant importuoti kvotos A ir B bananus, ir atvirkščiai.

- 35 Nuo 2002 m. taikytinos antrosios stadijos metu yra numatyta palikti galioti pirmosios pereinamosios stadijos taisykles, tačiau tik sudėtinės kvotos A ir B dalis B bus padidinta 100 000 tonų, nustatant taip pat metinę kvotų sumą iki 2 653 000 tonų.
- 36 2001 m. balandžio 30 d. Komisija ir Ekvadoro Respublika, siekdamos baigti bananų sektoriuje tarp jų užsitęsusi ginčą, sudarė susitarimo memorandumą, iš esmės panašų į JAV–ES susitarimo memorandumą.

Faktinės aplinkybės ir procedūra

- 37 *Comafrica SpA* ir *Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.* (toliau – ieškovės) yra Italijoje ir Vokietijoje įsteigtos bendrovės. Jos priklauso bendrovių grupei „Dole“, kuriai vadovauja Kalifornijoje (JAV) įsteigta *Dole Food Company Corp.* Ši grupė pasaulio

mastu vykdo veiklą šviežių daržovių ir vaisių, įskaitant bananus, gamybos, apdorojimo, tiekimo ir prekybos srityse.

- 38 Ieškovės yra įregistruotos kaip tradicinės A ir B veiklos vykdytojos Italijoje ir Vokietijoje pagal Reglamento Nr. 896/2001 3 straipsnio nuostatas.
- 39 2001 m. birželio 6 d. Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentinga nacionalinė valdžios institucija *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* (Žemės ūkio ir maisto federalinė institucija), informavo ieškovę *Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.* (toliau – *Dole*) apie jos tarifinės kvotos A ir B, suteiktos tradiciniams veiklos vykdytojams 2001 m. antrajam pusmečiui, dalį, nustatytą pagal Reglamentus Nr. 896/2001 ir Nr. 1121/2001 (toliau – ginčijami reglamentai).
- 40 2001 m. birželio 8 d. Italijos Respublikos kompetentinga nacionalinė valdžios institucija *Ministerio del commercio con l'estero* (Tarptautinės prekybos ministerija) pranešė *Comafrica SpA* (toliau – *Comafrica*) apie jos pirmiau nurodytos tarifinės kvotos A ir B 2001 m. antrajam pusmečiui dalį, nustatytą pagal ginčijamus reglamentus.
- 41 Ši byla pradėta ieškovės ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2001 m. birželio 19 dieną.
- 42 2001 m. birželio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai jos įteikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kad būtų sustabdytas ginčijamų reglamentų vykdymas tiek, kiek šie reglamentai joms daro poveikį, ir, nepatenkinus pirmojo prašymo, kad būtų sustabdytas vykdymas *erga omnes*.

- 43 2001 m. rugsėjo 12 d. Nutartimi *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* (T-139/01 R, Rink. p. II-2415) Pirmosios instancijos teismo pirmininkas šį prašymą atmetė, o sprendimą dėl išlaidų klausimo atidėjo.
- 44 2001 m. spalio 5 d. teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Ispanijos Karalystė pateikė prašymą leisti įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. Komisija ir ieškovės dėl šio prašymo 2001 m. spalio 18 ir 22 d. pateikė savo pastabas.
- 45 2001 m. spalio 25 d. teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Simba Spa* (toliau – *Simba*) pateikė prašymą leisti įstoti į šią bylą ieškovių pusėje. Ieškovės ir Komisija dėl šio prašymo 2001 m. lapkričio 9 ir 23 d. pateikė savo pastabas.
- 46 2001 m. spalio 22 d. teismo kanceliarijoje gautu laišku ieškovės Ispanijos Karalystės atžvilgiu pateikė prašymą dėl tam tikrų jų ieškinio dalių konfidencialaus nagrinėjimo. Laišku, kurį kanceliarija gavo 2001 m. lapkričio 9 d., jos pateikė tokį pat prašymą *Simba* atžvilgiu.
- 47 2002 m. vasario 27 d. Penktosios kolegijos nutartimi *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* (T-139/01, Rink. p. II-799) Pirmosios instancijos teismas leido Ispanijos Karalystei įstoti į bylą Komisijos pusėje. Ji taip pat leido *Simba* įstoti į bylą ieškovių pusėje. Kadangi *Simba* prašymas įstoti į bylą buvo pateiktas pasibaigus Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalyje nustatytam terminui, jai tik buvo leista įteikto pranešimo apie bylą pagrindu pateikti savo pastabas žodinės proceso dalies metu. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas patenkino prašymą dėl konfidencialaus nagrinėjimo Ispanijos Karalystės atžvilgiu.

- 48 2002 m. kovo 21 d. Ispanijos Karalystė pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą, dėl kurio ieškovės ir Komisija savo pastabas pateikė 2002 m. birželio 5 dieną.
- 49 Atsižvelgęs į teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, pasiūlė pagrindinės bylos šalims raštu atsakyti į tam tikrus klausimus, ir tai jos padarė per nustatytą terminą.
- 50 2003 m. lapkričio 18 d. įvykusiame posėdyje buvo išklaustytos jų nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo klausimus.

Šalių reikalavimai

- 51 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtina,
- panaikinti ginčijamus reglamentus tiek, kiek jie daro poveikį ieškovėms, arba, nepatenkinus pirmojo prašymo, panaikinti šiuos reglamentus *erga omnes*,
- nurodyti Komisijai atlyginti joms žalą, patirtą dėl ginčijamų reglamentų priėmimo,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

52 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti reikalavimus dėl panaikinimo kaip nepriimtinius ir, nepatenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstus,

— atmesti reikalavimus dėl žalos atlyginimo kaip nepagrįstus,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

53 Ispanijos Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti reikalavimus dėl panaikinimo kaip nepriimtinius ir, nepatenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstus,

— atmesti reikalavimus dėl žalos atlyginimo kaip nepagrįstus,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

54 *Simba* Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamus reglamentus,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl reikalavimų dėl panaikinimo priimtinum

Šalių argumentai

Dėl Reglamento Nr. 896/2001

55 Visų pirma ieškovės tvirtina, kad jos yra konkrečiai susijusios su Reglamentu Nr. 896/2001.

56 Pirma, jos teigia, kad šis reglamentas turi būti analizuojamas kaip individualių sprendimų suma.

57 Šiuo atžvilgiu jos pastebi, kad Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalyje apibrėžta veiklos vykdytojų grupė, kuriai jos priklauso, yra „pastovus ir uždaras ratas“. Ši nuostata iš tikrųjų nurodo tik tradicinius veiklos vykdytojus, kurie turi referencinius kiekius dėl A kategorijos „a“ veiklos rūšies 1994–1996 m. laikotarpiui „į kurį buvo atsižvelgta 1998 m.“

- 58 Ieškovės teigia, kad priimdama Reglamentą Nr. 896/2001 Komisija žinojo šiai grupei priklausančius veiklos vykdytojus ir jų skaičių bei jų individualius referencinius kiekius 1994–1996 m., nes 1998 m. jie buvo užregistruoti. Todėl, jų manymu, Komisija žinojo, „kurie veiklos vykdytojai turėjo teisę į importo licencijas ir kiekius, kurie jiems būtų suteikti“. Jos tvirtina, kad šis reglamentas tiesiogiai įtvirtino kiekvieno šių veiklos vykdytojų galutinį referencinį kiekį, nes pagal jo 4 straipsnio 1 dalį buvo nustatyta, kad šis kiekis lygus referenciniam kiekiui, grindžiamam 1994–1996 m. pirminiu importu, į kurį buvo atsižvelgta 1998 m., ir nei Komisija, nei kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos negali keisti ar taisyti šių duomenų. Nurodamos tuos pačius kriterijus, ieškovės teigia, kad nuo Reglamento Nr. 896/2001 priėmimo momento veiklos vykdytojai žinojo apie jiems suteiktiną galutinį referencinį kiekį.
- 59 Ieškovių manymu, aplinkybė, kad vėliau gali būti taikomas koregavimo koeficientas, nėra svarbi, nes „tai neturi jokios įtakos pagrindiniam principui, (pagal kurį) 1998 m. buvo nustatytas kiekvienas individualus referencinis kiekis“. Komisija negali remtis aplinkybe, kad ji negalėjo iš anksto numatyti, kurie veiklos vykdytojai pateiks raštišką paraišką. Šiuo atžvilgiu ji ginčija Reglamentu Nr. 896/2001 suteiktų teisių konkretumo požymį ir jų savininkui pasiūlytą pasirinkimą jomis pasinaudoti arba ne.
- 60 Galiausia ieškovės tvirtina, kad Komisija neturėtų remtis 1999 m. sausio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.* (C-73/97 P, Rink. p. I-185), pastebėdamos, jog byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, buvo ginčytas ne Komisijos įgyvendinimo reglamentas, koks yra Reglamentas Nr. 896/2001, o vieningą sumažinimo koeficientą 1994 m. nustatantis reglamentas. Jos priduria, kad, priešingai šios bylos aplinkybėms, Reglamentas Nr. 896/2001 visiškai nesuteikia Komisijai ar kompetentingoms nacionalinėms institucijoms teisės vėliau keisti individualų veiklos vykdytojų referencinį kiekį.

- 61 Ieškovės teigia, antra, kad Reglamente Nr. 896/2001 įtvirtintos ypatingos nuostatos, kurios aiškiai įrodo, kad jis nėra bendro pobūdžio ir kad jame aiškiai buvo atsižvelgta į „kiekvieną tradicinį veiklos vykdytoją, kuris akivaizdžiai yra žinomas“.
- 62 Trečia, ieškovės teigia, kad jos yra du iš „keturių pasirinktų (Amerikos) veiklos vykdytojų“, kurie buvo minimi Komisijos per derybas, po kurių priimtas JAV–ES susitarimo memorandumas, pateiktame ir ieškinio 7 priede esančiame dokumente, „reglamente apibrėžiančiame keturių veiklos vykdytojų referencinių kiekių sumą“. Jos tvirtina, kad šis susitarimo memorandumas Reglamentu Nr. 896/2001 buvo „perkeltas į Bendrijos teisę“ ir kad šie du tekstai turėjo užtikrinti, jog „keturi pasirinkti Amerikos veiklos vykdytojai“ galėtų tęsti tam tikro kiekio bananų tiekimą Bendrijai, taip jiems užtikrinant tam tikrą skaičių importo licencijų. Jungtinių Amerikos Valstijų prekybos atstovas derėjosi dėl reglamento dėl ginčų, susijusių su bendru bananų rinkos organizavimu, siekdamas „glėboti“ šiuos keturis veiklos vykdytojus. Ieškovės pabrėžia aplinkybę, kad JAV–ES susitarimo memorandumas yra Jungtinių Amerikos Valstijų ir Bendrijų rasta išeitis.
- 63 Ketvirta, ieškovės tvirtina, kad jos skiriasi nuo bet kurio kito asmens, kurį gali paveikti Reglamentas Nr. 896/2001. Grįsdamos šį tvirtinimą jos nurodo, kad:

— yra tradicinės, o ne netradicinės veiklos vykdytojos,

— priklauso „mažai grupei“ tradicinių veiklos vykdytojų, kurie turėjo referencinius kiekius dėl A kategorijos „a“ veiklos rūšies 1998 m., priešingai nei veiklos vykdytojai, kurie turėjo referencinius kiekius dėl A kategorijos „b“ arba „c“ veiklos rūšies 1998 m.,

— Reglamentas Nr. 896/2001 aiškiai yra skirtas pašalinti iš jo taikymo srities veiklos vykdytojus, kurie turėjo referencinius kiekius dėl A kategorijos, veiklos rūšies „b“ arba „c“ 1998 m., ir „apriboti veiklos vykdytojų, kurie gauna naudą, skaičių mažą grupę veiklos vykdytojų, kuriems taikoma A kategorijos „a“ veiklos rūšis“.

64 Antra, ieškovės teigia, kad Reglamentas Nr. 896/2001 yra konkrečiai su jomis susijęs, nes jų teisėms nustatyti nebūtinai joks kitas kokios nors valdžios institucijos tarpinis aktas.

65 Šiuo klausimu jos pastebi, kad nėra esminio skirtumo tarp šio reglamento ir bylose, kuriose buvo priimtas minėtas sprendimas *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.* ir 2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, (T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975), nagrinėtų reglamentų, nes visuose šiuose reglamentuose buvo nuostatos, leidžiančios patikrinti, ar veiklos vykdytojų pateiktose paraiškose dėl referencinių kiekių nebuvo klaidų, ir prireikus jas ištaisyti. Jos patikslina, kad šie taisymai galėjo būti atliekami bet kurioje procedūros stadijoje iki koregavimo koeficiento nustatymo ir kad šių reglamentų paskelbimo dieną paraiškas dėl importo licencijų pateikę asmenys vis dėlto nebuvo tikri, kad prašomi referenciniai kiekiai vėliau nebus pakeisti. Priešingai, ieškovių manymu, nuo Reglamento Nr. 896/2001 priėmimo ir (arba) paskelbimo momento kiekvienas paraišką pateikęs asmuo žinojo referencinį kiekį, į kurį turėjo teisę, ir Komisija arba kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos negalėjo jo keisti, „net jeigu jos įtarė, žinojo ar turėjo žinoti, kad šie duomenys buvo netikslūs“.

66 Ieškovės priduria, kad ši byla taip pat skiriasi nuo tos, kurioje buvo priimtas 1990 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Weddel prieš Komisiją*, (C-354/87, Rink. p. I-3847). Jos aiškina, kad toje byloje galutinį referencinį kiekį nustatė valstybės narės, o šiuo atveju referencinį kiekį jau nustatė pats Reglamentas

Nr. 896/2001, todėl koregavimo koeficientas turėjo būti taikomas tik tuo atveju, jei prašoma referencinių kiekių suma skyrėsi nuo turimų kvotų sumos.

⁶⁷ Komisija ir Ispanijos Karalystė nesutinka visų pirma su tuo, kad Reglamentas Nr. 896/2001 yra konkrečiai susijęs su ieškovėmis.

⁶⁸ Pirma, jos pabrėžia, kad šis reglamentas yra visuotinai taikomas norminis aktas, kuris negali būti nagrinėjamas kaip individualių sprendimų suma. Iš tikrųjų jis nustato bendras taisykles, taikomas visiems referencinį kiekį bananų importui 2001 m. siekiantiems gauti veiklos vykdytojams. Be to, jis taikomas objektyviai apibrėžtomis aplinkybėmis ir daro teisinį poveikį bendrai numatytų asmenų kategorijų atžvilgiu.

⁶⁹ Komisija ginčija ieškovių teiginį, kad Reglamentas Nr. 896/2001 taikomas „pastoviam ir uždaram ratui“ veiklos vykdytojų, kurių tapatybę ir savybes ji žino. Ji primena, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką akto visuotinio taikymo ir norminio pobūdžio nepaneigia galimybė daugmaž tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems jis taikomas tam tikru momentu, skaičių ir tapatybę, nes akivaizdu, jog taikoma atsižvelgiant į akte apibrėžtas objektyvias teises ar faktines aplinkybes bei akto tikslą (minėto sprendimo *Cornafrika ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 100 punktą). Taigi Reglamentas Nr. 896/2001 taikomas ieškovėms bei visiems tradiciniams veiklos vykdytojams, „nes jie pateikė paraišką dėl referencinio kiekio; be to, siekiama užtikrinti, jog nebus viršyta tarifinė kvota“.

- 70 Komisija priduria, kad priimdama Reglamentą Nr. 896/2001 ji tiksliai nežinojo ir negalėjo žinoti paraiškas dėl referencinio kiekio pagal 2001 m. tvarką pateikusių veiklos vykdytojų kategorijų. Šiuo klausimu ji pastebi, kad kai kurie veiklos vykdytojai, pateikę paraiškas dėl referencinio kiekio 1998 m., tuo metu buvo nutraukę savo veiklą arba susijungę su kitais veiklos vykdytojais, todėl nebuvo jokios galimybės žinoti jų perėmėjų. Be to, kai kurie veiklos vykdytojai vietoj tradicinių galėjo tapti netradiciniais dėl tarifinės kvotos A ir B. Komisija taip pat nurodo, kad Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnis automatiškai nenustato referencinio kiekio kiekvienam tradiciniam veiklos vykdytojui, kuris gavo referencinį kiekį 1998 m., nes veiklos vykdytojai turėjo vėliausiai iki 2001 m. gegužės 11 d. raštu pateikti dėl to paraišką. Ji teigia, kad negalėjo numatyti Reglamento Nr. 896/2001 poveikio įvairiems tradiciniams veiklos vykdytojams, nes kiekvienam iš jų nustatytinas referencinis kiekis priklausė nuo bendro paraiškų lygio. Ji taip pat pažymi, kad referencinių kiekių, dėl kurių pateikė paraiškas tradiciniai veiklos vykdytojai, suma buvo 1 964 000 tonų, ir jei visi tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai, turėję teisę pateikti paraiškas, būtų tai padarę, ši suma būtų buvusi 1 1971 000 tonų.
- 71 Antra, Komisija tvirtina, kad ieškovės nepatiksline konkrečių Reglamento Nr. 896/2001 nuostatų, kurios aiškiai įrodytų, jog jis nėra bendro pobūdžio. Bet kuriuo atveju šiame reglamente nėra jokios nuostatos, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai nurodytų ieškoves ar kitą konkretų veiklos vykdytoją arba kuri galėtų parodyti, jog jos yra traktuojamos kitaip nei bet kuris kitas tradicinis veiklos vykdytojas.
- 72 Trečia, Komisija nesutinka, kad dėl JAV–ES susitarimo memorandumo buvo derėtasi aiškiai siekiant globoti „keturis pasirinktus (Amerikos) veiklos vykdytojus“, įskaitant ieškoves. Ji pripažįsta, kad 2001 m. tvarka buvo priimta iš dalies siekiant, kad atspindėtų su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis „sutarta nuostata“, tačiau pabrėžia, jog yra akivaizdu, kad ji visų pirma siekė įgyvendinti Reglamento Nr. 404/93 nuostatas ir galiausiai EB 33 straipsnį. Ji teigia, kad negali patvirtinti, jog Jungtinių Amerikos Valstijų prekybos atstovas derėjosi dėl reglamento dėl ginčų, susijusių su bendru bananų rinkos organizavimu, siekdamas tam tikro rezultato

ieškovių naudai. Bet kuriuo atveju trečiosios šalies derybų metu pasirinkta pozicija nebūtų svarbi siekiant sužinoti, ar atitinkamas reglamentas yra konkrečiai susijęs su ieškove. Tačiau ji pabrėžia, kad Bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų derybos buvo „politinės derybos pagal viešąją tarptautinę teisę“ ir kad ieškovės į jas visiškai nebuvo įtrauktos.

- 73 Ketvirta, Komisija ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ieškovės nepateikė kitų įrodymų, jog Reglamentu Nr. 896/2001 joms buvo padaryta žala dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jas išskirtų iš kitų asmenų.
- 74 Penkta, Komisija pastebi, kad, priešingai nei leidžia suprasti ieškovės, ji visiškai nesiremia minėtu sprendimu *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.*, siekdama pagrįsti savo išvadą, jog Reglamentas Nr. 896/2001 nėra susijęs su šiomis ieškovėmis.
- 75 Toliau Komisija teigia, kad Reglamentas Nr. 896/2001 nėra tiesiogiai taikomas ieškovėms, nes jų teisinė padėtis referencinio kiekio atžvilgiu gali būti nustatoma tik tada, kai pagal Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalį yra pateiktos bei išnagrinėtos visos paraiškos dėl referencinio kiekio nustatymo ir nustatytas koregavimo koeficientas.

Dėl Reglamento Nr. 1121/2001

- 76 Ieškovės teigia, kad Reglamentas Nr. 1121/2001 yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs. Jos mano, kad tenkina priimtumo kriterijus, kuriuos Teisingumo Teismas nustatė minėtuose sprendimuose *Weddel prieš Komisiją* ir *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.*

77 Šiuo klausimu jos aiškina, kad:

- šiame reglamente nurodytas koregavimo koeficientas nustatomas pagal du kriterijus, t. y. referencinių kiekių sumą ir turimų kvotų sumą,
- referencinių kiekių suma lygi kiekvieno tradicinio veiklos vykdytojo individualių referencinių kiekių sumai,
- prieš nustatydamą koregavimo koeficientą Komisija žinojo šiuos individualius referencinius kiekius,
- koregavimo koeficiento paskelbimas tiesiogiai leido kiekvienam veiklos vykdytojui sužinoti savo galutinį referencinį kiekį ir savo teisių į importo licencijas apimtį, nes, pirma, prieš nustatant šį koeficientą jis žinojo savo referencinį kiekį, į kurį buvo atsižvelgta 1998 m., ir, antra, šis kiekis negalėjo būti keičiamas.

78 Jos dar kartą patvirtina, kad 2001 m. tvarka, skirtingai nuo 1993 m. ir 1999 m. tvarkos, nenumatė jokios pateiktų duomenų tikrinimo ir taisymo sistemos. Jos priduria, kad „koregavimo koeficientas buvo taikomas ne tik veiklos vykdytojams, kurie pateikė paraiškas dėl importo licencijų jų referencinių kiekių pagrindu“. Jų manymu, kalbama apie „visiškai uždara klasę“ ir „kažkokio koeficiento taikymą žinomiesiems veiklos vykdytojams bei referenciniams kiekiams“.

- 79 Komisija ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas dėl Reglamento Nr. 1121/2001, turi būti pripažintas nepriimtiniu, atsižvelgiant į minėtus sprendimus *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.* ir *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*.
- 80 Komisija pripažįsta, kad bylose, kuriose buvo priimti minėti sprendimai, ginčyta 1993 m. ir 1999 m. tvarka skyrėsi nuo 2001 m. tvarkos. Vis dėlto ji mano, kad argumentai, kuriais remdamasis Bendrijos teisėjas ieškinius šiose bylose pripažino nepriimtinais, tinka ir šiam atvejui. Šiuo atžvilgiu ji pastebi, kad „tiek koeficiento nustatymo procedūra, tiek jo poveikis veiklos vykdytojams iš esmės yra tokie patys kaip ir pagal 2001 m. bei ankstesnę tvarką“. Ji patikslina, kad pagal šią tvarką mažinimo/koregavimo koeficientas yra nustatomas turimų kvotų sumą padalijant iš referencinių kiekių, dėl kurių buvo tinkamai paduotos paraiškos, sumos ir valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos jį taiko jų apskaičiuotam kiekvieno veiklos vykdytojo referenciniam kiekiui. Galiausia šios institucijos kiekvienam veiklos vykdytojui praneša apie referencinį kiekį, nustatytą pritaikius tokį koeficientą.
- 81 Nurodydama minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 106 punktą, Komisija tvirtina, kad koregavimo koeficiento nustatymo tikslu ir teisiniu poveikiu buvo siekiama ne paveikti kompetentingoms nacionalinės valdžios institucijoms pateiktų konkrečių veiklos vykdytojų paraiškų nagrinėjimą, bet atkreipti dėmesį į objektyvią faktinę situaciją, kai bendras Bendrijos referencinis kiekis viršija tarifinių kvotų dydį. Ji teigia, kad jei minėtame sprendime *Weddel prieš Komisiją* Teisingumo Teismas būtų pripažinęs, jog ginčijamus reglamentus sudaro individualūs sprendimai, tai būtų buvę dėl to, kad, skirtingai nei šioje byloje, priimdama šį reglamentą Komisija nusprendė patenkinti individualias veiklos vykdytojų paraiškas.
- 82 Komisija priduria, kad 2001 m. birželio 28 d. Nutartyje *Eridania ir kt. prieš Tarybą* (C-351/99 P, Rink. p. I-5007, 53–55 punktai) Teisingumo Teismas patvirtino, jog

minėtame sprendime *Weddel prieš Komisiją* buvo nurodytos tik tam tikros ypatingos aplinkybės, kuriomis suteiktos konkrečios teisės. Tačiau, Komisijos manymu, šioje byloje referencinių kiekių ieškovėms nustatymas nesuteikė joms jokios teisės importuoti bananų, o tik apribojo bananų kiekį, kurį jos galėjo importuoti pagal tarifines kvotas. Ji primena, kad tinkamas referencinio kiekio pakeitimas importo licencijomis ir galimybė jomis pasinaudoti priklauso nuo paraiškos dėl importo licencijų pateikimo.

83 Tačiau Komisija pastebi, kad nustatydamą nagrinėjamą koregavimo koeficientą ji neturėjo informacijos apie individualius referencinius kiekius, dėl kurių įvairūs veiklos vykdytojai 2001 m. iš tikrųjų pateikė paraiškas, nes valstybės narės turėjo jai nurodyti tik šių kiekių sumą. Todėl ji negalėjo tiksliai žinoti koregavimo koeficiento nustatymo pasekmių įvairiems veiklos vykdytojams.

84 Galiausiai Komisija tvirtina, kad jei pasirodytų, jog duomenys, kuriais 2001 m. buvo grindžiami referenciniai kiekiai, yra klaidingi, nepaisant to, kad praityje jie buvo nuodugnai patikrinti, ji pati arba valstybės narės privalėtų atlikti būtinus taisymus. Ji daro išvadą, kad „net jei didesnių „laikino“ veiklos vykdytojo referencinio kiekio pakeitimų gali būti mažiau nei per praėjusius metus, paprastas koregavimo koeficiento taikymas prašomam referenciniam kiekiui neleis veiklos vykdytojui tiksliai apskaičiuoti savo galutinio referencinio kiekio 2001 metams“.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

85 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali tokiomis pačiomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirto sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirtas reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

Dėl ginčijamų reglamentų pobūdžio

- 86 Ieškovės ginčija ginčijamų reglamentų norminį pobūdį ir tvirtina, jog jie turi būti nagrinėjami kaip individualių sprendimų suma.
- 87 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką skirtumo tarp reglamento ir sprendimo reikia ieškoti atsižvelgiant į ginčijamo akto visuotinį taikymą (1995 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo nutarties *Asocarne prieš Tarybą*, C-10/95 P, Rink. p. I-4149, 28 punktą ir 1996 m. balandžio 24 d. Nutarties *CNPAAP prieš Tarybą*, C-87/95 P, Rink. p. I-2003, 33 punktą). Aktas yra taikomas visuotinai, jei jis taikomas objektyviai apibrėžtoms aplinkybėms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (žr. 1996 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Weber prieš Komisiją*, T-482/93, Rink. p. II-609, 55 punktą ir minėtą teismo praktiką).
- 88 Šioje byloje visų pirma Reglamento Nr. 896/2001 atžvilgiu neturėtų būti ginčijama, kad jis yra norminis visuotinai taikomas aktas (2002 m. rugsėjo 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Di Lenardo prieš Komisiją*, T-178/01, nepaskelbta Rinkinyje, 47 punktą ir nutarties *Dilexport prieš Komisiją*, T-179/01, nepaskelbta Rinkinyje, 47 punktą). Jame įtvirtintos bendros taisyklės yra taikomos objektyviai apibrėžtoms aplinkybėms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms.
- 89 Be to, reikia priminti, jog šiuo reglamentu pagal jo 1 straipsnį siekiama nustatyti „bananų importo pagal (Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001) 18 straipsnio 1 dalyje numatytas tarifines kvotas ir priemonių taikymo taisyklės ne pagal kvotas. Šį reglamentą Komisija priėmė remdamasi Reglamento

Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001, 20 straipsniu, kuris suteikia Komisijai teisę nustatyti reglamento IV antraštinės dalies taikymo taisykles, ir ypač 18 straipsnyje nurodytas tarifinių kvotų valdymo taisykles.

- 90 Pagal Reglamento Nr. 896/2001 2 straipsnį 83 % tarifinių kvotų yra skiriama tradiciniams veiklos vykdytojams ir 17 % – netradiciniams veiklos vykdytojams. Šios dvi veiklos vykdytojų kategorijos yra apibrėžiamos remiantis vien šio reglamento 3 ir 6 straipsniuose nurodytais objektyviais kriterijais, kurie visiškai nepriklauso nuo vertinimų, susijusių su ypatinga kiekvieno veiklos vykdytojo padėtimi (šiuo klausimu žr. minėtos nutarties *Di Lenardo prieš Komisiją* 46 punktą ir minėtos nutarties *Dilexport prieš Komisiją* 46 punktą). Tas pats yra taikoma Reglamento Nr. 896/2001 3 straipsnyje įtvirtintoms sąvokoms „tradicinis A ir B veiklos vykdytojas“ ir „tradicinis C veiklos vykdytojas“, kuriuose atsižvelgiama į minimalius trečiųjų šalių ir (arba) netradicinių AKR bananų arba tradicinių AKR bananų pirminio importo kiekius pagal Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1637/98, 16 straipsnyje pateiktas sąvokas.
- 91 Reglamentas Nr. 896/2001 nustato įvairių kategorijų veiklos vykdytojų tarifinių kvotų gavimo taisykles pagal bendrus ir abstrakčius duomenis, visiškai neatsižvelgdamas į konkrečių veiklos vykdytojų, kokios yra ieškovės, padėtį. Iš esmės jis bendrai ir abstrakčiai apibrėžia būdą, kuriuo remiantis nustatomas tradicinių veiklos vykdytojų referencinis kiekis ir netradicinių veiklos vykdytojų metiniai paskyrimai, bei šių veiklos vykdytojų registravimo procedūrą ir patikslina importo licencijų išdavimo taisykles.
- 92 Galiausia Reglamentas Nr. 896/2001 bendrai ir abstrakčiai taip pat nustato taisykles, taikomas importui ne pagal tarifines kvotas.

- 93 Vis dėlto yra visiškai nepagrįstas ieškovių argumentas, kad šiame reglamente įtvirtintos konkrečios nuostatos, įrodančios, jog jis nėra abstraktus ir kad jame buvo atsižvelgta į „kiekvieną tradicinį veiklos vykdytoją, kuris yra aiškiai žinomas“. Be to, konstatuotina, kad ieškovės visiškai nenurodė tų ypatingų nuostatų, kuriomis jos rėmėsi.
- 94 Darant prielaidą, kad šiuo atveju ieškovės remiasi Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalimi, reikia konstatuoti, kad šis reglamentas aiškiai yra visuotinai taikoma priemonė. Ši nuostata bendrai ir abstrakčiai nurodo būdą, kuriuo remiantis nustatomas tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referencinis kiekis, nurodant, pirma, jog suinteresuotasis asmuo dėl to vėliausiai iki 2001 m. gegužės 11 d. turi pateikti raštišką paraišką, ir, antra, jog šis kiekis yra apskaičiuojamas remiantis „trečiųjų šalių bananų ir (arba) netradicinių AKR bananų 1994, 1995 ir 1996 metų pirminio importo vidurkiu, į kurį buvo atsižvelgta pagal Reglamento (Nr. 404/93) 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, 1998 m. taikytinas to straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai veiklos vykdytojų kategorijai, trečiųjų šalių bananams ir netradiciniams AKR bananams skirstant 1998 m. tarifines kvotas“. Šie kriterijai, nedarant jokio skirtumo, taikomi visiems tradiciniams veiklos A ir B vykdytojams, kurie yra bendrai ir abstrakčiai apibrėžti remiantis visiškai objektyviais duomenimis pagal Reglamento 896/2001 3 straipsnį (žr. 90 punktą). Taigi neabejotinai kalbama apie priemonę, kuri taikoma objektyviai apibrėžtoms aplinkybėms ir kuri daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms. Ji susijusi ne tik su ieškovėmis, bet ir su kitais panašioje padėtyje esančiais veiklos vykdytojais.
- 95 Šios išvados ieškovės neturėtų ginčyti remdamosi argumentu, kad priimdama Reglamentą Nr. 896/2001 Komisija žinojo jo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytus veiklos vykdytojus ir jų skaičių. Pirma, šis argumentas yra nepagrįstas. Iš tikrųjų tuo momentu, kai šis reglamentas buvo priimtas, Komisija nežinojo ir negalėjo tiksliai žinoti veiklos vykdytojų, kurie iki 2001 m. gegužės 11 d. termino pateiks paraiškas nustatyti referencinį kiekį. Be to, ji negalėjo daryti prielaidos, kad visi tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai, kurie turėjo referencinį kiekį dėl A kategorijos „a“ veiklos rūšies 1998 m., pateiks paraiškas nustatyti referencinį kiekį pagal 2001 m. tvarką. Be to, kaip teisingai pastebi Komisija, neturėtų būti ginčijama tai, kad kai kurie veiklos

vykdytojai, gavę referencinį kiekį 1998 m., paskui nutraukė savo veiklą arba susijungė su kitais jos vykdytojais. Antra, ieškovių argumentas nėra svarbus. Iš tikrųjų, net jei būtų įrodyta, kad subjektai, kuriems taikomas Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalis, buvo žinomi jo priėmimo momentu, jo norminis pobūdis nebūtų paneigtas atsižvelgiant į tą aplinkybę, jog, kaip nurodyta 94 punkte, ši nuostata nurodo tik objektyvias faktines ir teisines aplinkybes (šiuo klausimu žr. minėtos nutarties *CNPAAP prieš Tarybą* 35 punktą ir 2000 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Galileo ir Galileo International prieš Tarybą*, T-113/99, Rink. p. II-4141, 47 punktą, patvirtintą 2002 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo nutartimi *Galileo ir Galileo International prieš Tarybą*, C-96/01 P, Rink. p. I-4025).

- 96 Ieškovės taip pat neturi pagrindo teigti, kad Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalis kiekvienam tradiciniam A ir B veiklos vykdytojui tiesiogiai nustatė galutinį referencinį kiekį ir leido jiems bei Komisijai jį sužinoti šio reglamento priėmimo metu. Šioje stadijoje minėtoje nuostatoje nurodytas referencinis kiekis gali būti tik laikinojo pobūdžio, nes jei būtų nustatytas skirtumas tarp tradicinių A ir B veiklos vykdytojų prašomos referencinių kiekių sumos ir turimų tarifinių kvotų, minėtam kiekiui būtų taikomas Komisijos nustatytas koregavimo koeficientas (žr. Reglamento Nr. 896/2001 5 straipsnio 2 dalį). Taigi Reglamento Nr. 896/2001 priėmimo dieną nei Komisija, nei tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai negalėjo numatyti nei tokio skirtumo atsiradimo, nei *a fortiori* jo apimties, nes, kaip buvo nurodyta 95 punkte, šie veiklos vykdytojai galėjo iki 2001 m. gegužės 11 d. pateikti paraiškas dėl referencinio kiekio nustatymo ir niekas neleido daryti prielaidos, jog jie visi šia teise pasinaudos. Šioje byloje, kaip nurodė Komisija ir ieškovės to neginčijo, per šį laikotarpį tradicinių A ir B veiklos vykdytojų pateiktų paraiškų dėl referencinių kiekių suma buvo mažesnė už tą, kuri būtų buvusi, jei visi teisę pateikti paraiškas turintys tradiciniai A ir B veiklos vykdytojai būtų tai padarę.

- 97 Antra, Reglamento Nr. 1121/2001 atžvilgiu ieškovės ginčija jo norminį pobūdį, iš esmės remdamosi minėtuose Teisingumo Teismo sprendimuose *Weddel prieš Komisiją* ir *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.* nurodytas principais.
- 98 Visų pirma, jos pabrėžia aplinkybę, kad šis reglamentas taikomas tik uždaram ir ribotam teisės subjektų, kuriems jos taip pat priklauso, ratui.
- 99 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų Reglamentas Nr. 1121/2001 taikomas tik veiklos vykdytojams, kurie kompetentingoms nacionalinės valdžios institucijoms pateikė raštiškas paraiškas vėliausiai iki 2001 m. gegužės 11 d., nes į vėliau pateiktą paraišką negali būti atsižvelgiama. Be to, Reglamentas Nr. 1121/2001 taikomas tik tiems veiklos vykdytojams, kurie tenkina tam tikras materialines ir procedūrinės sąlygas.
- 100 Vis dėlto iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad akto visuotinio taikymo nepaneigia galimybė daugmaž tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems jis taikomas tam tikru momentu, skaičių ir tapatybę, nes akivaizdu, jog taikoma atsižvelgiant į akte apibrėžtas objektyvias teises ar faktines aplinkybes bei jo tikslą (1996 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Buralux ir kt. prieš Tarybą*, C-209/94 P, Rink. p. I-615, 24 punktą ir 1995 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto ir kt. prieš Komisiją*, T-183/94, Rink. p. II-1941, 48 punktą).
- 101 Taigi taip yra šioje byloje. Iš tikrųjų Reglamentas Nr. 1121/2001 taikomas bendrai, siekiant užtikrinti tinkamą Reglamentu Nr. 896/2001 nustatytos tarifinių kvotų valdymo sistemos, kuri pagrįsta tarifinių kvotų paskirstymu dviejų kategorijų veiklos vykdytojams, t. y. tradiciniams ir netradiciniams, bei atskiru tarifinių kvotų A ir B bei tarifinių kvotų C valdymu, įgyvendinimą. Reglamentu Nr. 1121/2001 siekiama bendrai pakoreguoti tradicinių A ir B veiklos vykdytojų ir tradicinių C veiklos

vykdytojų prašomus referencinius kiekius pagal turimas tarifines kvotas A, B ir C. Be to, tradicinių A ir B veiklos vykdytojų atžvilgiu jo 1 straipsnio 1 dalyje nustatomas 1,07883 koregavimo koeficientas, taikytinas jų individualiems referenciniams kiekiams, nes referencinių kiekių, dėl kurių pateiktos paraiškos pagal Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalį, suma viršija turimų tarifinių kvotų kiekius.

102 Antra, ieškovės pabrėžia skirtumus, kurie egzistuoja tarp 1993 m. bei 1999 m. ir 2001 m. tvarkos. Jos tvirtina, kad 2001 m. tvarka, kitaip nei kitų metų tvarka, visiškai nenumato galimybės Komisijai arba kompetentingoms valstybių narių institucijoms tikrinti ir prirėikus ištaisyti referencinį kiekį, dėl kurio atskiras veiklos vykdytojas pateikė paraišką.

103 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų 1993 m. bei 1999 m. tvarka skiriasi nuo 2001 m. tvarkos pagal A kategorijos veiklos vykdytojų (1993 m. tvarka) arba tradicinių veiklos vykdytojų (1999 m. ir 2000 m. tvarka) referencinių kiekių nustatymą. Be to, kaip aiškinama minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 103 punkte, pagal 1993 m. ir 1999 m. tvarką Komisija ir kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos aktyviai tikrino ir prirėikus taisė individualius veiklos vykdytojų referencinius kiekius, siekdamos panaikinti dvigubo skaičiavimo atvejus. Pagal 2001 m. tvarką, priešingai, tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referenciniai kiekiai yra nustatomi pagal su pirminiu importu susijusius istorinius duomenis, jau patikrintus ir prirėikus ištaisytus pagal ankstesnę tvarką. Šios aplinkybės atžvilgiu nei Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 dalis, nei jokia kita šio reglamento nuostata aiškiai nenumato, kad Komisija ar kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos gali atlikti šių duomenų patikrinimą ar papildomą ištaisymą. Iš tikrųjų veiklos vykdytojas negalėtų paraiškos dėl referencinio kiekio nustatymo teisėtai grįsti akivaizdžiai klaidingais ar melagingais duomenimis. Jeigu nustatomas tokios klaidos ar nesąžiningumo įrodymas, net jei Reglamente

Nr. 896/2001 aiškios nuostatos šiuo klausimu nėra, Komisija arba kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos gali atlikti reikalingus ištaisymus. Vis dėlto atrodo, kad šiuo atveju iš tikrųjų nebuvo atliktas joks naujas duomenų, susijusių su tradiciniais veiklos vykdytojais, ištaisymas. Vienintelis pavyzdys, kurį šiuo klausimu Komisija galėjo nurodyti atsakydama į raštu pateiktą Pirmosios instancijos teismo klausimą, nėra labai įtikinantis, ypač susijęs su atveju, kai ji nusprendė pagal Reglamento Nr. 896/2001 5 straipsnio 1 dalį ištaisyti bendrą sumą, kurią jai nurodė Prancūzijos valdžios institucijos, nustačiusi ne melagingą ar perdėtą veiklos vykdytojo deklaraciją ar dvigubą skaičiavimą, bet to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalies aiškinimo klaidą, kurią padarė šios institucijos.

104 Vis dėlto, atsižvelgiant į pirmiau nurodytus 1993 m. bei 1999 m. ir 2001 m. tvarkos skirtumus, negalima daryti išvados, kad Reglamentas Nr. 1121/2001 turi būti nagrinėjamas kaip individualių sprendimų, skirtų atskiriems tradiciniams A ir B veiklos vykdytojams, įskaitant ieškoves, suma.

105 Be to, kaip jau buvo nurodyta 101 punkte, Reglamentas Nr. 1121/2001 iš tikrųjų buvo priimtas atsižvelgiant ne į ypatingą tradicinių A ir B veiklos vykdytojų padėtį, bet į objektyvią faktinę aplinkybę, kad referencinių kiekių suma, apie kurią bendrai Komisijai pranešė valstybės narės pagal Reglamento Nr. 896/2001, buvo mažesnė už turimų tarifinių kvotų kiekius. Kitaip tariant, Reglamentu Nr. 1121/2001 įtvirtintas koregavimo koeficientas 1,07883 yra paprasto matematinio skaičiavimo rezultatas, o ne ypatingos kiekvieno tradicinio A ir B veiklos vykdytojo padėties įvertinimas. Jis daro vienodą poveikį visiems tradiciniams A ir B veiklos vykdytojams, kurie iki 2001 m. gegužės 11 d. pateikė paraiškas dėl referencinių kiekių nustatymo. Todėl Reglamento Nr. 1121/2001 priėmimo tikslas ir teisinis poveikis neturės įtakos tam, kaip kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos išnagrinės individualias veiklos vykdytojų paraiškas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Comafrika ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 106 punktą).

106 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ginčijami reglamentai savo prigimtimi yra norminiai visuotinai taikomi aktai.

Dėl ieškovų teisės pareikšti ieškinį

- 107 Primintina, kad visuotinai taikomas aktas, koks yra reglamentas, tam tikrais atvejais gali būti konkrečiai susijęs su tam tikrais fiziniais ar juridiniais asmenimis, jeigu jų atžvilgiu jis yra sprendimo formos (žr. 1991 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-2501, 13 punktą; 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Codorniu prieš Tarybą*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą). Taip yra tuo atveju, jei nagrinėjamas aktas yra susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip jį konkretizuoja analogiškai asmeniui, kuriam yra skirtas sprendimas (žr. 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223; 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Néderlandse Antillen prieš Tarybą*, C-452/98, Rink. p. I-8973, 60 punktą ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą).
- 108 Visų pirma dėl Reglamento Nr. 896/2001 šios bylos 88–92 ir 94 punktuose buvo konstatuota, kad jame įtvirtintos taisyklės, *inter alia*, jo 4 straipsnio 1 dalyje, yra bendro pobūdžio, taikomos objektyviai apibrėžtomis aplinkybėmis ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms. Su ieškovėmis šis reglamentas yra susijęs tik dėl jų, kaip tradicinių A ir B veiklos vykdytojų, objektyvių savybių, taip pat, kaip ir su bet kuriuo kitu šios kategorijos veiklos vykdytoju.
- 109 Šios išvados nepaneigia argumentai, kuriuos ieškovės grindžia ieškinio 7 priede pateikiama lentelė. Ši lentelė rodo 1989–1996 m. veiklos vykdytojų, priklausančių A kategorijai ir vykdančių „a“ veiklos rūšį, t. y. pirminių importuotojų, bendrą referencinių kiekių sumą, „keturių pasirinktų veiklos vykdytojų“ referencinių kiekių sumą ir pirmos bei antros sumos procentinį santykį. Komisija neginčijo, kad „keturi pasirinkti veiklos vykdytojai“ yra ieškovės ir dvi „Chiquita“ grupei priklausančios įmonės. Vis dėlto net įrodžius aplinkybę, kad su šiais veiklos vykdytojais susijusius bendrus duomenis išnagrinėjo Komisija ir Jungtinių Amerikos Valstijų prekybos atstovas, vykstant deryboms dėl ginčo, susijusio su bendru bananų rinkos

organizavimu, išsprendimo, tai visiškai nereiškia, kad Reglamentas Nr. 896/2001 buvo priimtas siekiant tam tikro rezultato minėtų veiklos vykdytojų naudai, ir ypač siekiant užtikrinti, jog jiems bus išduotas tam tikras importo licencijų kiekis, kaip teigia ieškovės. Be to, paprastos aplinkybės, kad Komisija turėjo informacijos apie vykdytą, ypač ieškovių, pirminį importą, irgi nepakanka, kad pagal Reglamentą Nr. 896/2001 jas būtų galima išskirti iš visų kitų su juo susijusių veiklos vykdytojų.

- 110 Reikėtų iš esmės skirti dvi situacijas. Pirma, tai yra tą situaciją, kai teisės aktų leidėjas nagrinėja su rinka susijusią informaciją ir duomenis, siekdamas užtikrinti, jog į šią situaciją būtų tinkamai atsižvelgta pagal akto, kurį jis ketina priimti, nuostatus ir tikslus. Antra, turima omenyje situacija, kai teisės aktų leidėjas priima aktą, siekdamas specialaus rezultato tam tikrų apibrėžtų teisės subjektų naudai, o to nėra šios bylos atveju.
- 111 Ieškovės neturėtų daugiau remtis aplinkybe, kad jos priklauso tradicinių, o ne netradicinių veiklos vykdytojų kategorijai ar „mažai grupei“ veiklos vykdytojų, kurie turėjo referencinius kiekius dėl A kategorijos „a“ veiklos rūšies 1998 m., siekdamas pagrįsti, kad jos išsiskiria iš visų kitų su Reglamentu Nr. 896/2001 susijusių veiklos vykdytojų (žr. 63 punktą).
- 112 Be to, kaip matyti iš 13 ir 90 punktų, Reglamentu Nr. 896/2001 nustatyta tarifinių kvotų paskirstymo sistema yra aiškiai pagrįsta esminiu skirtumu tarp „tradicinių veiklos vykdytojų“ ir „netradicinių veiklos vykdytojų“. Šios dvi veiklos vykdytojų kategorijos yra bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijos. Tradicinio veiklos vykdytojo objektyvi savybė, kurią turi ieškovės, jų nekonkretizuoja Reglamento Nr. 896/2001 atžvilgiu.

- 113 Ta pati išvada taikoma ir argumentui, kurį ieškovės kildina iš aplinkybės, kad jos priklauso „mažai grupei veiklos vykdytojų“, kurie turėjo referencinius kiekius dėl A kategorijos „a“ veiklos rūšies 1998 metams. Nors pagal Reglamentą Nr. 896/2001 tik pirminius importuotojus galima laikyti tradiciniais veiklos vykdytojais ir tik šių veiklos vykdytojų referenciniai kiekiai yra nustatomi remiantis 1994–1996 m. pirminio importo vidurkiu, į kurį atsižvelgta 1998 m., tai yra tik bendri ir abstraktūs kriterijai (žr. 90 ir 94 punktus). Todėl ieškovių nurodyti požymiai jų nekonkretizuoja.
- 114 Dėl, antra, Reglamento Nr. 1121/2001 pakanka konstatuoti, kad ieškovės neįrodo ir nepatvirtina, jog šis aktas yra su jomis susijęs dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jas išskiria iš kitų asmenų ir taip konkretizuoja analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas.
- 115 Iš to, kas buvo pasakyta, matyti, kad ginčijami reglamentai yra visuotinai taikomos priemonės ir jie nėra susiję su ieškovėmis dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jas išskiria iš kitų asmenų ir taip konkretizuoja analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas. Taigi ieškovės negali būti laikomos konkrečiai susijusios su ginčijamais reglamentais. Kadangi jos netenkina nė vienos EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nurodytos priimtumo sąlygos, klausimo, ar ginčijami reglamentai yra tiesiogiai su jomis susiję, nagrinėti nereikia.
- 116 Iš to išplaukia, kad ieškinys tiek, kiek siekiama ginčijamų reglamentų panaikinimo, yra atmestinas kaip nepriimtinas.

Reikalavimai dėl žalos atlyginimo

Šalių argumentai

- 117 Ieškovės tvirtina, kad Reglamente Nr. 896/2001 numatydamą, jog referencinis kiekis tradiciniams A ir B veiklos vykdytojams yra nustatomas remiantis trečiųjų šalių bananų ir (arba) netradicinių AKR bananų 1994, 1995 ir 1996 metų pirminio importo vidurkiu, trečiųjų šalių bananams ir netradiciniams AKR bananams skirstant 1998 m. tarifines kvotas ir atsižvelgiant į referencinių kiekių sumą, priimdama Reglamentą Nr. 1121/2001, Komisija veikė neteisėtai, padarydama žalą. Jos teigia, kad Bendrijos deliktinės atsakomybės taikymo sąlygos yra patenkintos.
- 118 Visų pirma ieškovės iš esmės teigia, kad ginčijami reglamentai nėra ekonominės politikos pasirinkimus apimantys teisės aktai ir kad juos priimdama Komisija padarė „administracinį pažeidimą“.
- 119 Jos tvirtina, kad duomenys, susiję su 1994–1996 m. pirminiu bananų importu, į kurį atsižvelgta 1998 m., yra iš esmės klaidingi. Iš tikrųjų daugeliu atveju tuo metu veiklos vykdytojų nurodyti kiekiai buvo melagingai padidinti arba įskaičiuoti dvigubai. Ieškovės savo ieškinyje nurodo, kad paklaidos dydis („per dideli prašomi kiekiai, palyginti su naudojamomis licencijomis“) 1994–1996 m. siekia vidutiniškai 23,98 %. Dublike šį paklaidos dydį jie sumažina iki 13,6 %.

- 120 Ieškovės teigia, jog Komisija žinojo, kad šie duomenys yra neteisingi, tačiau ji sutiko su apie 11% vidutinio dydžio paklaida, taikant laikinųjų apsaugos priemonių procedūrą. Jos kritikuoja aplinkybę, kad Komisija vis dėlto nusprendė panaudoti šiuos duomenis ginčijamuose reglamentuose ir nei sau, nei valstybėms narėms nenumatė galimybės juos tikrinti bei prireikus ištaisyti. Ieškovių manymu, nei tikrinimui, nei taisymui nebuvo jokios teisinės ar praktinės kliūties. Taip veikdama Komisija pažeidė savo pareigą „laikantis teisės nustatyti koregavimo koeficientą“ ir neteisėtai tvarkė bendrą bananų rinkos organizavimą.
- 121 Ieškovės teigia, kad Komisija neturėtų remtis aplinkybe, jog 1994–1996 m. referencinis laikotarpis buvo paskutinis laikotarpis, apie kurį ji turėjo pakankamai patikrintų pirminio importo duomenų. Jos pastebi, kad paklaidos dydis 1994 m. buvo ypač didelis, ir jei Komisija būtų pasirinkusi trejų 1995–1997 m. laikotarpį, vidutinis paklaidos dydis būtų mažesnis. Jos ginčija Komisijos teiginį, kad 1994–1996 m. laikotarpis buvo pats naujausias, apie kurį buvo žinomi pirminio importo duomenys, tvirtindamos, jog tokie duomenys buvo žinomi ir 1997 m. bei 1998 m. atžvilgiu, net jei Komisija ar kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos jų nepatikrino. Galiausia jos tvirtina, kad Komisija neturėtų remtis teiginiais, kuriuos Pirmosios instancijos teismas pateikė minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 149 punkte.
- 122 Tuo atveju, jei Pirmosios instancijos teismas pripažintų, kad ginčijami reglamentai yra teisės aktai, kuriuose įtvirtinami ekonominės politikos pasirinkimai, ieškovės tvirtintų, jog Komisija pažeidė viršesnės galios teisės normą, kuria siekiama apsaugoti privačius asmenis, ir kad šis pažeidimas pakankamai akivaizdus. Be to, jos nurodo gero administravimo principo arba „principo, pagal kurį Bendrijos teisės aktų taikymas turi būti neabejotinas ir numanomas“, pažeidimą (1987 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Nyderlandai prieš Komisiją*, 326/85, Rink. p. 5091). Ieškovių manymu, „institucija negali priimti teisės akto remdamasi aplinkybėmis, jei ji žinojo arba akivaizdžiai turėjo žinoti, kad jos yra klaidingos, ypač kai toks aktas pažeidžia privačių asmenų teises“.

123 Antra, ieškovės tvirtina patyrusios žalą dėl ginčijamų reglamentų priėmimo, nes visų pirma jos prarado teisę importuoti tam tikrą bananų kiekį.

124 Ieškinyje jos nurodo, kad 2001 m. prarado teisę importuoti šiuos bananų kiekius: *Comafrica* <...>¹ tonų ir *Dole* <...> tonų. Minėtus skaičius jos pateikia atlikdamos šiuos skaičiavimus:

— 2001 m. turimų tarifinių kvotų suma siekė 2 553 000 tonų,

— tradiciniams A ir B veiklos vykdytojams skirta tarifinė kvota siekė 83 % šio kiekio, t. y. 2 118 990 tonų,

— per referencinį 1994–1996 m. laikotarpį importo licencijos buvo naudojamos 1 590 050 tonoms,

— todėl turėjo būti nustatytas koregavimo koeficientas 1, 3327,

— referenciniu laikotarpiu *Comafrica* importo vidurkis siekė <...> tonų,

1 — Konfidencialūs duomenys.

- taikant šiam kiekiui koregavimo koeficientą 1,3327, *Comafrica* turėtų teisę pateikti paraišką licencijoms iki <...> tonų,

- taikant pirmiau nurodytam <...> tonų kiekiui Reglamente Nr. 1121/2001 numatytą koregavimo koeficientą 1,07883, *Comafrica* turi teisę pateikti prašymą licencijoms tik iki <...> tonų,

- *Dole* importo vidurkis referenciniu laikotarpiu siekė <...> tonų,

- taikant šiam kiekiui koregavimo koeficientą 1,3327, *Dole* turėtų teisę pateikti paraišką licencijoms iki <...> tonų,

- taikant pirmiau nurodytam <...> tonų kiekiui Reglamente Nr. 1121/2001 numatytą koregavimo koeficientą 1,07883, *Dole* turi teisę pateikti paraišką licencijoms tik iki <...> tonų.

¹²⁵ Ieškovės dublike pripažįsta, jog ieškinyje nurodytu viršijančių nustatytą ribą paraiškų kiekio įvertinimu neatsižvelgiama į Austrijos, Suomijos ir Švedijos importą (žr. 133 punktą). Jos tvirtina, kad Komisija 1994–1996 m. atžvilgiu pripažino „paraiškose 11,24 % dydžio perviršio“ vidurkį ir siūlo joms padarytą žalą skaičiuoti remiantis šiuo procentiniu dydžiu. Be to, jos nurodo su žala susijusius duomenis ir informaciją, pateiktus prašyme dėl laikinųjų priemonių taikymo, siūlydamos šiuos atnaujinti.

- 126 Pastabose dėl Ispanijos Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimo ieškovės siūlo atnaujinti jų ieškinyje pateiktus duomenis ir informaciją. Galiausia jų atsakyme į vieną iš Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktų klausimų (žr. 49 punktą) ieškovės pripažįsta, jog apskaičiuodamos pirmąją žalos dalį jos pamiršo atsižvelgti į Reglamento Nr. 896/2001 28 straipsnio 2 dalį ir todėl koreguoja savo ieškinyje nurodytus skaičius.
- 127 Antra, ieškovės nurodo „būsimų teisių dėl prarastų kiekių praradimą“.
- 128 Trečia, jos teigia, jog neteisėtų referencinių kiekių naudojimas nulėmė jų rinkos dalių sumažėjimą.
- 129 Galiausia ieškovės prašo, jog prie sumų, kurios joms bus sumokėtos kaip žalos atlyginimas, būtų pridėti delspinigiai.
- 130 Trečia, dėl priežastinio ryšio jos teigia: jei pagal Reglamentą Nr. 896/2001 ir Reglamentą Nr. 1121/2001 Komisija nebūtų priėmusi neteisėtų priemonių, jos būtų gavusios didesnius referencinius kiekius, taip pat teises į didesnės apimties importo licencijas.
- 131 Komisija šiuos argumentus atmeta.

- 132 Visų pirma ji tvirtina, kad negali būti kaltinama neteisėtais veiksmais. Ji pabrėžia, jog bendrosios žemės ūkio politikos srityje ji turi plačią diskreciją ir iš to daro išvadą, jog deliktinė atsakomybė gali būti taikoma tik esant pakankamai akivaizdžiam teisės normos, kuria suteikiamos teisės privatiems asmenims, pažeidimui.
- 133 Komisija ginčija, jog vidutinis paklaidos dydis trejų metų laikotarpiu yra 23,98 % ir kad 1994 m. yra didesnis nei 50 %. Be to, ji pastebi, kad ieškovių nurodyti 1994 m. skaičiai neapima Austrijos, Suomijos ir Švedijos, kurios tuo metu nepriklausė Bendrijai, importo.
- 134 Remdamasi Reglamento Nr. 404/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 216/2001, 19 straipsnio 1 dalimi Komisija teigia, jog tarifinių kvotų valdymą galėjo paveikti atsižvelgimu į tradicinius mainų srautus pagrįsto metodo, kurį ji pasirinko, taikymas. Ji aiškina, jog nusprendė atsižvelgti į turimus gerokai patikimesnius istorinius duomenis, kurie jau buvo pateikti ir patikrinti skirstant referencinius kiekius ankstesniais metais. 1994–1996 m. buvo pats naujausias laikotarpis, kurio duomenys buvo žinomi, o 1998 m. buvo paskutiniai 1993 m. tvarkos taikymo metai, kuriems naudoti pirminio importo duomenys. Komisija pabrėžia aplinkybę, jog šie duomenys buvo rūpestingai išnagrinėti ir ištaisyti ir tvirtina, kad skaičius, kuriuos ji pateikė „dėl galimo 1994–1996 m. skaičių netikslumo laipsnio“, Pirmosios instancijos teismas jau patvirtino minėtame sprendime *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*. Ji taip pat patikslina, jog su 1994–1996 m. laikotarpiu susijusių duomenų naudojimas leido greitai pradėti taikyti naują, iš esmės laikiną sistemą ir jog tuo metu ji nusprendė, kaip anksčiau, remtis trejų metų laikotarpiu, nes tai leido sušvelninti bananų rinkoje užfiksuotus kasmetinius pokyčius.

135 Komisija ginčija ieškovių teiginio, kad buvo prieinami 1997 m. ir 1998 m. pirminio importo duomenys, pagrįstumą. Ji aiškina, jog 2000 m. gegužės 24 d. faksimile ji pasiūlė visoms valstybėms narėms pateikti jai duomenis, susijusius su pirminių importuotojų 1997 m. ir 1998 m. parduotais kiekiais, arba prireikūs nurodyti, jog šie duomenys buvo neprieinami. Septynios valstybės narės šio prašymo nepatenkino. Kitų valstybių narių padėtis buvo tokia:

— Graikijos Respublika ir Suomijos Respublika pateikė bendrus pirminio importo duomenis, nepriskirdama jų konkrečiam veiklos vykdytojui,

— Austrijos Respublika pateikė duomenis tik dėl bendro importo lygio,

— kitos valstybės narės, išskyrus Italijos Respubliką, atsakė, jog jų veiklos vykdytojų 1997 m. pateiktų duomenų kompetentingos valdžios institucijos netikrino, o 1998 m. duomenys niekada nebuvo surinkti,

— Portugalijos Respublika 1997 m. duomenų neturėjo,

— tik Italijos Respublika pateikė, nors ir neišsamius, 1997 m. ir 1998 m. duomenis, pabrėždama, kad tai buvo Italijos veiklos vykdytojų pateikti neapdoroti duomenys, kurių kompetentingos valdžios institucijos niekada netikrino.

- 136 Dėl kaltinimo, jog nesuteikė sau galimybės patikrinti pateiktų duomenų tikslumą, Komisija tvirtina, kad Reglamente Nr. 896/2001 numatyta referencinių kiekių nustatymo sistema grindžiama ne naujais duomenimis pagrįstomis paraiškėmis, o duomenimis, susijusiais su 1994–1996 m. laikotarpiu. Tačiau pastaruosius duomenis valstybės narės ir Komisija jau išsamiai patikrino, ir tai jau buvo konstatuota minėtame Pirmosios instancijos teismo sprendime *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*. Ji patikslina, kad nors šie duomenys nebuvo labai geri, Pirmosios instancijos teismas šiame sprendime vis dėlto nusprendė, jog priešastys, nurodytos siekiant pateisinti šiuos netikslumus, buvo pagrįstos ir pripažino, kad minėtų duomenų naudojimas nebuvo akivaizdžiai netinkamas.
- 137 Dėl kaltinimų, kuriuos ieškovės nurodo dėl Reglamento Nr. 1121/2001, Komisija teigia, kad jie pagrįsti klaidinga prielaida, jog Reglamentas Nr. 896/2001 yra neteisėtas.
- 138 Antra, nurodytos žalos atžvilgiu Komisija visų pirma tvirtina, kad ieškovių prašymas, grindžiamas jų rinkos dalių sumažėjimu, yra labai neapibrėžtas ir todėl turi būti atmetas kaip nepriimtinas. Dėl žalos, kilusios praradus teisę importuoti tam tikrą bananų kiekį, ji teigia, jog „referenciniai kiekiai suteikia tik galimybę pateikti prašymą dėl importo licencijų“. Šiuo atžvilgiu ji pažymi, kad apimtys, dėl kurių ieškovės tvirtino turėjusios gauti referencinius kiekius bei dėl kurių jie gavo šį kiekį pagal Reglamentą Nr. 1121/2001, yra gerokai didesnės už tas, kurias jie iš tikrųjų importavo 1994–1996 m. laikotarpiu. Priešingai, ieškovės neprarado galimybės importuoti tam tikrų bananų kiekių dėl to, jog nepasinaudojo pakankamai dideliu referenciniu kiekiu, nors galėjo įgyti papildomų importo teisių iš trečiųjų šalių. Komisija iš to daro išvadą, kad ieškovės nepateikė tinkamų įrodymų, kad būtų nustatyta nurodyta žala, ir galiausiai jos nepateikė pakankamai pagrįsto prašymo dėl nuostolių ir palūkanų.

- 139 Ispanijos Karalystė teigia, jog šioje byloje Komisija negali būti kaltinama neteisėtais veiksmais. Be to, ji nurodo Pirmosios instancijos teismo teiginius, pateiktus minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 149–150 punktuose.
- 140 Vis dėlto ji mano, kad ieškovės neįrodė nei tariamos žalos tikrumo ir dydžio, nei priežastinio ryšio tarp neteisėtų veiksmų, kuriais kaltinama Komisija, ir šios žalos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 141 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Bendrijos deliktinė atsakomybė EB 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme taikoma tuo atveju, kai tenkinamos visos sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinamos institucijos, neteisėtumas, žalos tikrumas ir priežastinio ryšio tarp tariamų veiksmų ir nurodytos žalos buvimas (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas; 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *International Procurement Services prieš Komisiją*, T-175/94, Rink. p. II-729, 44 punktas; 1996 m. spalio 16 d. Sprendimo *Efisol prieš Komisiją*, T-336/94, Rink. p. II-1343, 30 punktas ir 1997 m. liepos 11 d. Sprendimo *Oleifici Italini prieš Komisiją*, T-267/94, Rink. p. II-1239, 20 punktas). Jei nors viena šių sąlygų nėra patenkinta, visas ieškinys dėl žalos atlyginimo turi būti atmestas, nesant būtinybės nagrinėti kitų minėtos atsakomybės taikymo sąlygų (1994 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KYDEP prieš Tarybą ir Komisiją*, C-146/91, Rink. p. I-4199, 19 punktas ir 2002 m. vasario 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Förde-Reederei prieš Tarybą ir Komisiją*, T-170/00, Rink. p. II-515, 37 punktas).
- 142 Šioje byloje reikia išnagrinėti reikalavimus dėl žalos atlyginimo, atsižvelgiant į pirmąją šių sąlygų, susijusią su neteisėtų veiksmų buvimu. Štos sąlygos atžvilgiu pagal teismo praktiką reikalaujama, jog būtų įrodytas pakankamai akivaizdus teisės

normos, suteikiančios teisių asmenims, pažeidimas (2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 42 punktas). Lemiamas kriterijus, leidžiantis pripažinti, jog tenkinamas pažeidimo pakankamo akivaizdumo reikalavimas, yra tas, kad atitinkama Bendrijos institucija aiškiai ir sunkiai pažeidė jai nustatytas diskrecijos ribas. Jei šios institucijos diskrecija yra labai siaura arba iš viso jos neturi, pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo (minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 134 punktas ir 2004 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Afrikanische Frucht-Compagnie ir Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert prieš Tarybą ir Komisiją*, T-64/01 ir T-65/01, Rink. p. II-521, 71 punktas).

143 Šiuo atveju nurodyti neteisėti veiksmai pasireiškia iš esmės tuo, kad siekdama nustatyti tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referencinį kiekį Reglamente Nr. 896/2001, Komisija rėmėsi trečiųjų šalių bananų ir (arba) netradicinių AKR bananų 1994, 1995 ir 1996 metų pirminio importo vidurkiu, į kurį buvo atsižvelgta 1998 m.; nors ji žinojo, jog šie duomenys buvo neteisingi, nenumatė jų tikrinimo ar ištaisymo mechanizmo. Šiuo atveju Komisija turėtų būti pripažinta kalta dėl „administracinio pažeidimo“ ar gero administravimo principo arba „principo, pagal kurį Bendrijos teisės taikymas turi būti neabejotinas ir numanomas“, pažeidimo.

144 Atsižvelgiant į 142 punkte minėtos teismų praktikos suformuluotus principus, reikia patikrinti reikalavimą, kad pažeidimas turi būti pakankamai akivaizdus. Dėl to ginčijamus reglamentus reikia išnagrinėti kiekvieną atskirai.

145 Visų pirma Reglamento Nr. 896/2001 atžvilgiu yra neginčytina, jog Komisija jį priėmė įgyvendindama plačią diskreciją (šiuo klausimu žr. 1994 m. spalio 5 d.

Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Tarybą*, C-280/93, Rink. p. I-4973, 89 punktą ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport*, C-37/02 ir C-38/02, Rink. p. I-6911, 57 ir 71 punktus).

146 Šis reglamentas priimtas remiantis Reglamento Nr. 404/93, pakeisto Reglamento Nr. 216/2001, 20 straipsniu, kuris suteikia Komisijai teisę nustatyti tarifinių kvotų valdymo taisykles. Reglamento 19 straipsnis šiam valdymui taikomo metodo atžvilgiu suteikia Komisijai plačią diskreciją (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport* 57 punktą). Iš tikrųjų šio straipsnio 1 dalyje numatyta, jog minėtas valdymas „gali būti atliekamas naudojantis metodu, kuriuo atsižvelgiama į tradicinius prekybos srautus („tradiciniai ir nauji“), ir (arba) kitais metodais“. Vienintelis šios plačios diskrecijos apribojimas yra nustatytas to paties 19 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią, „taikant pasirinktą metodą, tinkamai atsižvelgiama į būtinybę išlaikyti pasiūlos pusiausvyrą Bendrijos rinkoje“.

147 Priimant Reglamentą Nr. 896/2001 pasinaudodama jai suteikta plačia diskrecija Komisija nusprendė nuo 2001 m. liepos 1 d. ir pereinamuoju laikotarpiu vėliausiai iki 2006 m. sausio 1 d. taikyti importo licencijų paskirstymo metodą, didžiąja dalimi pagrįstą istoriniais kiekiais ir skirtumu tarp „tradicinių veiklos vykdytojų“ ir „netradicinių veiklos vykdytojų“, pirmuosius apibrėžiant pagal vykdytą pirminį bananų importą.

148 Visų pirma reikia konstatuoti, kad niekas neleidžia kritikuoti Komisijos pasirinkimo taikyti ne anksčiau numatytus metodus, o šį metodą, pagrįstą taisykle „pirmas atvykęs, pirmas aptarnaujamas“. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, jog Reglamento Nr. 896/2001 priėmimas buvo aptariamam sudėtingose ir subtiliose tarptautinėse derybose, kur buvo pareikštos labai prieštaringos nuomonės, kurias reikėjo suderinti.

Komisija turėjo atsižvelgti ne tik į Bendrijos gamintojų interesus, bet ir į įsipareigojimus AKR valstybėms bei Bendrijos tarptautinius įsipareigojimus PPO atžvilgiu.

- 149 Be to, reikia pripažinti, kad Komisijos vykdomo licencijų paskirstymo metodo atveju pasirinkimas atsižvelgti į 1994–1996 m. kaip į referencinį laikotarpį, siekiant apibrėžti veiklos vykdytojų kategorijas ir tradicinių veiklos vykdytojų referencinius kiekius, nėra akivaizdžiai netinkamas.
- 150 Visų pirma neturėtų būti ginčijama, jog ankstesnio laikotarpio pasirinkimas nebuvo tinkamas, ypač atsižvelgiant į tą aplinkybę, kad Reglamentu Nr. 404/93 nustatyta bendra bananų importo sistema įsigaliojo tik 1993 m. liepos 1 dieną. Iki šios datos bananų importui Bendrijoje buvo taikoma tvarka, kuri atskirose valstybėse narėse kartais labai skyrėsi.
- 151 Antra, kaip nurodyta ir Reglamento Nr. 896/2001 5 konstatuojamojoje dalyje, priimdama Reglamentą Nr. 896/2001 Komisija turėjo patikimesnių su pirminiu importu susijusių duomenų, kurie apėmė 1994–1996 metus. Šie duomenys buvo naudojami taikant 1993 m. tvarką, kuri numatė importo licencijų paskirstymo sistemą, pagrįstą A ir B kategorijų skirstymu pagal tris skirtingas veiklos rūšis, įskaitant pirminį importą („a“ veiklos rūšis) (žr. 11 punktą). Be to, tuo metu kompetentingos nacionalinės institucijos bei Komisija šiuos duomenis išsamiai patikrino ir prirėmė ištaisė. Dėl Komisijos reikia priminti, jog Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*

146 punkte konstatavo, jog ji „rūpestingai ir kruopščiai patikrino kompetentingu nacionalinių institucijų pateiktus skaičius ir ištaisė juose skirtumus bei pašalino dvigubo skaičiavimo atvejus“.

- 152 Iš tikrųjų šie patikrinimai neleido pašalinti visų dvigubo skaičiavimo atvejų dėl minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 147 punkte nurodytų priežasčių. Taigi paklaida išliko būtent pirminio importo duomenyse. Šalys taip pat sutaria dėl aplinkybės, jog 1994–1996 m. pagal A kategorijos „a“ veiklos rūšies licencijas importuotų bananų kiekiai buvo mažesni nei atitinkamų veiklos vykdytojų nurodyti referenciniai kiekiai ir jog vidutinis paklaidos dydis siekia apie 11 %. Vis dėl to reikia pripažinti, kad, nepaisant šių netikslumų, aptariamame duomenyse leidžia susidaryti bendrą įspūdį apie padėtį Bendrijos bananų rinkoje nagrinėjamu laikotarpiu.
- 153 Trečia, Komisija neturėtų būti kaltinama tuo, kad į referencinį laikotarpį įtraukė 1994 m., nepaisant to, kad šie metai buvo ypač susiję su ieškovių kritikuojamais skirtumais. Pirma, ji negalėjo remtis 1995–1997 m. kaip referenciniu laikotarpiu, nes, nepaisant jos pastangų šiuo klausimu, iš atskirų valstybių narių negalėjo gauti patikimų ir galutinių duomenų apie pirminį importą 1997 metais. Tai įtikinamai įrodo Komisijos pateikti ir 135 punkte nurodyti įrodymai, siekiant pagrįsti savo išvadą. Vis dėlto ieškovės dublike aiškiai pripažįsta, kad nei kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, nei Komisija 1997 m. ir 1998 m. pirminio importo duomenų netikrino. Antra, nebūtų buvę tinkama pasirinkti dvejų metų, tai yra 1995 m. ir 1996 m., laikotarpį. Iš tikrųjų, kaip Komisija teisingai pastebi, atsižvelgimas į trejų metų laikotarpį leidžia geriau suprasti bananų rinką, nes sumažėja šioje rinkoje užfiksuoti kasmetiniai pokyčiai. Reikia pridurti, kad remiantis

1993 m. ir 1999 m. tvarka, importo licencijos jau buvo skirstomos pagal per trejų metų referencinį laikotarpį parduotus bananų kiekius (1993 m. tvarka) arba realiai importuotus bananų kiekius (1999 m. tvarka).

154 Ketvirta, reikia priminti, kad 2001 m. tvarka yra laikina ir kad atsižvelgimas į turimus bei rūpestingai praeityje patikrintus duomenis leido ją greitai įgyvendinti.

155 Penkta, 1994–1995 m. pasirinkimą referenciniu laikotarpiu nulėmė delikačios ir sudėtingos tarptautinės derybos ir tai yra vienas iš veiksnių, galinčių padėti išspręsti jau kelerius metus tarp Bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų bei Ekvadoro Respublikos užsitęsusi ginčą bananų sektoriuje.

156 Galiausia dėl ieškovų kritikos, susijusios su tradicinių veiklos vykdytojų referencinių kiekių tikrinimo ir taisymo mechanizmo nebuvimu Reglamente Nr. 896/2001, pakanka pastebėti, jog iš esmės toks mechanizmas 2001 m. tvarkos atveju nebūtų pagrįstas, nes duomenys, kuriais grindžiami šie kiekiai praeityje, jau buvo nuodugniai patikrinti ir prireikus ištaisyti (žr. 151 punktą). Iš tikrųjų tam tikro dydžio paklaida išliko, bet tai buvo neišvengiama ir turėtų būti priimtina dėl 149–155 punktuose nurodytų priežasčių. Be to, atsižvelgiant į nuo referencinio laikotarpio pradžios praėjusį laiką ir tai, jog veiklos vykdytojai ir valstybės narės neturi pareigos saugoti su 1994–1996 m. bananų importu susijusių patvirtinančių dokumentų, abejotina, kad būtų įmanoma atlikti naujus patikrinimus arba kad pateiktuose skaičiuose jos bent leistų nustatyti daug papildomų netikslumų. Bet kuriuo atveju, kaip jau buvo nurodyta 103 punkte, jei paaiškėtų, kad duomenys buvo

akivaizdžiai klaidingi ar melagingi, Komisija arba kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos turėtų juos atitinkamai ištaisyti, net jei Reglamente Nr. 896/2001 šiuo klausimu jokios aiškios nuostatos nėra.

157 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog priimdama Reglamentą Nr. 896/2001 Komisija akivaizdžiai ir sunkiai nepažeidė jai nustatytų diskrecijos ribų. Iš to išplaukia, kad šiuo atveju ji negali būti kaltinama jokiais neteisėtais veiksmais, kurie užtrauktų Bendrijos deliktinę atsakomybę.

158 Antra, dėl Reglamento Nr. 1121/2001 reikia priminti, jog jis buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 896/2001 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis bei 5 straipsnio 1 ir 2 dalimis. Pagal Reglamento Nr. 896/2001 5 straipsnio 1 dalį Komisija yra įpareigota nustatyti koregavimo koeficientą, jei egzistuoja skirtumas tarp to paties reglamento 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse minimos referencinių kiekių sumos, apie kurią pranešė kiekviena valstybė narė, ir turimų tarifinių kvotų kiekių. Taigi koregavimo koeficiento nustatymo galimybės ir pasirinkimo, į kokius kiekius atsižvelgti, atžvilgiu ji neturi jokios diskrecijos. Todėl Reglamento Nr. 1121/2001 priėmimo atžvilgiu paprasto Bendrijos teisės pažeidimo gali pakakti, jog atsirastų Bendrijos deliktinė atsakomybė.

159 Neteisėti veiksmai, kuriais ieškovės kaltina Komisiją Reglamento Nr. 1121/2001 atžvilgiu, grindžiami prielaida, kad Reglamentas Nr. 896/2001 yra neteisėtas, nes dėl tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referencinių kiekių nustatymo jis numato atsižvelgimą į duomenis, susijusius su jų 1994–1996 m. vykdytu pirminiu importu, nenumatant šių duomenų tikrinimo ir ištaisymo mechanizmo. Tačiau, kaip matyti iš 145–157 punktuose pateiktų argumentų, priimdama Reglamentą Nr. 896/2001

Komisija nepadarė jokio pažeidimo. Iš to išplaukia, kad Reglamento Nr. 1221/2001 atžvilgiu Komisija taip pat negali būti kaltinama neteisėtais veiksmais, kurie užtrauktų Bendrijos deliktinę atsakomybę.

- 160 Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, reikalavimai dėl žalos atlyginimo turi būti atmesti kaip nepagrįsti, nesant būtinybės nagrinėti kitų Bendrijos deliktinės taikymo sąlygų.
- 161 Vis dėlto papildomai reikia pastebėti, jog ieškovės pakankamai neįrodė žalos buvimo ir apimties.
- 162 Visų pirma žalos, kuri kyla dėl teisės importuoti tam tikrus bananų kiekius 2001 m. praradimo, atžvilgiu labai kritikuotina tai, kokiomis priemonėmis ieškovės siekė įrodyti jos tikrumą ir skaičiavimo būdą.
- 163 Jos teigia, kad jei tradicinių A ir B veiklos vykdytojų referencinis kiekis būtų nustatytas remiantis teisingais duomenimis, tuomet šiam referenciniam kiekiui taikomas koregavimo koeficientas būtų ne 1,07883, o 1,3327. Jos tvirtina praradusios „teisę importuoti“ bananus, kuri lygi skirtumui tarp kiekio, gauto jų atitinkamam referenciniam kiekiui, t. y. 1994–1996 m. vykdyto banano pirminio importo vidurkiui taikant koeficientą 1,3327, ir to, kuris gautas tokiam pat referenciniam kiekiui taikant koeficientą 1,07883.

- 164 Net darant prielaidą, kad ieškovių nurodyti skaičiai ir skaičiavimai yra tikslūs, aplinkybė, jog jos gavo individualų referencinį kiekį, mažesni nei tą, į kurį galėjo pretenduoti, jeigu būtų taikytas didesnis koregavimo koeficientas, nebūtinai reiškia, kad jos patyrė atitinkamą žalą. Primintina, jog iš tikrųjų referencinis kiekis pats savaime nereiškia teisės importuoti bananus, o tik referencinį pagrindą vėlesniems veiksams, t. y. importo licencijų prašymui ir paskirstymui. Veiklos vykdytojas gali nebūtinai pateikti paraišką dėl visų jam suteiktų referencinių kiekių. Be to, kaip teisingai pastebi Komisija, reikia, jog jis turėtų pakankamą kiekį pagal šias licencijas importuotinų bananų ir pagrįstas perspektyvas juos parduoti Bendrijoje. Ieškovės šiuo klausimu nieko nenurodė. Šios žalos tikrumas būtų labiau pagrįstas, jei nagrinėjamu laikotarpiu (t. y. 2001 m. antras pusmetis), Reglamentu Nr. 1121/2001 nustatytas koregavimo koeficientas būtų teigiamas. Kitaip tariant, ieškovėms suteiktas individualus referencinis kiekis iš tikrųjų pirminio importo atveju yra didesnis už taikomą referenciniu laikotarpiu vykdytam importui. Atsižvelgiant į koregavimo koeficientą, kurio taikymo jos reikalauja, jų individualus referencinis kiekis yra gerokai didesnis.
- 165 Be to, reikia priminti, jog pagal Reglamento Nr. 896/2001 14 straipsnio 2 dalį „gali būti nuspręsta, kad pirmuosius tris metų ketvirčius konkretaus veiklos vykdytojo paraiškose licencijoms gauti nurodytas bendras kiekis neviršytų pagal 5 straipsnį nustatyto referencinio kiekio procento, sudarančio pagal 9 straipsnio 3 dalį nustatytą metinį paskyrimą“.
- 166 Antra, ieškovės demonstruoja visišką rimtumo ir tikslumo nebuvimą, apskaičiuodamos žalą, kilusią dėl teisės importuoti tam tikrus bananų kiekius 2001 m. praradimo. Dublike jos pripažino, jog neatsižvelgė į Austrijoje, Suomijoje ir Švedijoje

1994 m. vykdytą importą ir todėl labai neteisingai įvertino ieškinyje nurodytos paklaidos dydį, kuris iš 30,4 % virto 13,6 %. Savo dublike jos siūlo apskaičiuojant žalą bet kuriuo atveju naudoti „11,24 %“ dydį, kuriam pritarė Komisija procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo metu, ir atnaujinti jų prašyme dėl laikinųjų priemonių taikymo pateiktus duomenis bei informaciją. Be to, atsakyme į vieną iš Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktų klausimų (žr. 49 punktą) ieškovės pripažino, kad atlikdamos savo skaičiavimus jos neatsižvelgė į Reglamento Nr. 896/2001 28 straipsnio 2 dalies nuostatas ir kad ieškinyje nurodyti skaičiai buvo susiję su visais 2001 m., nors Reglamentas Nr. 896/2001 taikytas tik nuo antrojo tų metų pusmečio. Todėl šioje nuostatoje numatytą koeficientą 0,4454 jos taiko bananų kiekiams, kurių, kaip teigė ieškinyje, neturėjusios teisės importuoti, ir galiausiai nurodo <...> tonų *Comafrica* atžvilgiu ir <...> tonų *Dole* atžvilgiu. Be to, kadangi dar kartą kalbama apie ieškovių pretenzijų esminį sumažinimą, reikia konstatuoti, kad ieškovės savo naujus skaičiavimus grindžia 1994 m. duomenimis, kuriuos savo ieškinyje vis dėlto pripažino labai pervertinusios. Kitaip tariant, nepaisant aplinkybės, jog neįmanoma tiksliai nustatyti ieškovių galiausiai pasiūlyto skaičiavimo pagrindo, bet kuriuo atveju jis grindžiamas netiksliais skaičiais.

167 Antra, nurodytos žalos antrosios ir trečiosios dalių atžvilgiu, t. y. „būsimų teisių dėl prarastų kiekių“ praradimo ir jų rinkos dalių sumažėjimo, reikia konstatuoti, kad ieškovės teigia juos nurodysiančios per absoliučiai neapibrėžtus terminus, aiškiai nepateikdamos nei kriterijų, kurie leistų įvertinti jų pobūdį ir apimtį, nei patikslindamos pagrindą, kuriuo remiantis jos turėtų būti apskaičiuojamos.

168 Iš to matyti, kad nebuvo įrodyta, jog patenkinta antra Bendrijos deliktinės atsakomybės taikymo sąlyga. Todėl reikalavimai dėl žalos atlyginimo turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Dėl prašymo taikyti tyrimo priemones

169 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo, kad taikydamas tyrimo priemones šis pasiūlytų Komisijai:

- patvirtinti, jog ieškovės priklauso ieškinio 7 priede nurodytiems keturiems veiklos vykdytojams,

- suteikti informacijos apie importo licencijų naudojimą 1994–1996 m., apie skaičius, susijusius su realiai vykdytu importu, ir tai, kaip ji įvertino, jog prašymų lygis buvo per didelis.

170 Komisija šiam prašymui prieštarauja.

171 Pirmosios instancijos teismas teigia, jog ieškovių prašymas dėl tyrimo priemonių taikymo nėra tenkintinas, nes bylos medžiagoje esančių įrodymų ir posėdyje pateiktų paaiškinimų pakanka, kas jis galėtų priimti sprendimą šioje byloje.

172 Atsižvelgiant į tai, kad buvo pasakyta, visas ieškinyis yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 173 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos padengia savo bei Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra, pagal Komisijos reikalavimus.
- 174 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 175 *Simba* padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti reikalavimus dėl panaikinimo kaip nepriimtinius.**

2. **Atmesti reikalavimus dėl žalos atlyginimo kaip nepagrįstus.**
3. **Ieškovės padengia savo bei Komisijos pagrindinėje byloje ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūroje patirtas išlaidas.**
4. **Istojusios į bylą šalys pačios padengia savo išlaidas.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Paskelbta 2005 m. vasario 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

P. Lindh